



Bruksela, dnia 20.12.2017 r.
COM(2017) 791 final

2017/0358 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca
dyrektywy 2013/36/UE i 2014/65/UE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2017) 481 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

UE potrzebuje silniejszych rynków kapitałowych, aby wspierać inwestycje, udostępnić nowe źródła finansowania przedsiębiorstw, oferować gospodarstwom domowym lepsze możliwości inwestowania oraz wzmocnić unię gospodarczą i walutową. Komisja zobowiązała się do wdrożenia wszystkich pozostałych elementów składowych, tak aby dokończyć budowę unii rynków kapitałowych do 2019 r.¹.

Firmy inwestycyjne świadczą różnorodne usługi, które dają inwestorom dostęp do rynków papierów wartościowych i instrumentów pochodnych (doradztwo inwestycyjne, zarządzanie portfelem, usługi brokerskie, wykonywanie zleceń itp.). Firmy inwestycyjne i świadczone przez nie usługi stanowią ważny element sprawnie funkcjonującej unii rynków kapitałowych. Odgrywają one ważną rolę w ułatwianiu przepływu oszczędności i inwestycji w całej UE, a ich poszczególne usługi służą do wspierania skutecznej alokacji kapitału i zarządzania ryzykiem.

Firmy inwestycyjne istnieją we wszystkich państwach członkowskich. Według informacji zebranych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) na koniec 2015 r. w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) działało 6 051 firm inwestycyjnych². Należą do nich firmy świadczące ograniczony zestaw usług głównie klientom detalicznym, a także firmy świadczące szereg usług szerokiej grupie klientów detalicznych, zawodowych i korporacyjnych.

Na podstawie informacji przekazanych przez EUNB można stwierdzić, że około 85 % firm inwestycyjnych w EOG ogranicza swoją działalność do:

- oferowania doradztwa inwestycyjnego;
- przyjmowania i przekazywania zleceń;
- zarządzania portfelami; oraz
- wykonywania zleceń.

W Zjednoczonym Królestwie, pełniącym rolę ważnego ośrodka dla rynków kapitałowych i działalności inwestycyjnej, ma siedzibę największa liczba firm inwestycyjnych działających w EOG (mniej więcej połowa wszystkich firm), a na kolejnych miejscach znajdują się Niemcy, Francja, Niderlandy i Hiszpania. Większość firm inwestycyjnych w EOG to małe lub średnie przedsiębiorstwa. EUNB szacuje, że osiem firm inwestycyjnych, mających siedzibę głównie w Zjednoczonym Królestwie, kontroluje około 80 % aktywów wszystkich firm inwestycyjnych w EOG.

¹ Zob. komunikat w sprawie śródkresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, COM(2017) 292 final z dnia 8 czerwca 2017 r., oraz komunikat pt. „Wzmocnienie zintegrowanego nadzoru celem silniejszej unii rynków kapitałowych oraz integracji finansowej w zmieniającym się otoczeniu”, COM(2017) 542 final z dnia 20 września 2017 r.

² Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), tabela 12: Firmy inwestycyjne w podziale na kategorie i państwa, s. 96. <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

Jako jedno z nowych działań priorytetowych mających na celu wzmocnienie rynków kapitałowych i stworzenie unii rynków kapitałowych Komisja zapowiedziała w swoim śródkresowym przeglądzie planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych³, że zaproponuje skuteczniejsze ramy w zakresie wymogów ostrożnościowych i nadzoru dla firm inwestycyjnych, dostosowane do ich rozmiaru i charakteru, w celu pobudzenia konkurencji i usprawnienia dostępu inwestorów do nowych szans inwestycyjnych i lepszych sposobów zarządzania ryzykiem, na które są narażeni. W świetle kluczowej roli, jaką odgrywały do tej pory w tym obszarze firmy inwestycyjne mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, decyzja Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE dodatkowo podkreśla potrzebę zaktualizowania struktury regulacyjnej w UE w celu wsparcia tej zmiany.

Wnioski ustawodawcze dotyczące niniejszej dyrektywy i towarzyszącego jej rozporządzenia („wnioski”) włączono do programu prac Komisji na 2017 r. jako część programu REFIT. Mają one zapewnić, aby firmy inwestycyjne podlegały wymogom kapitałowym, płynnościowym i innym kluczowym wymogom ostrożnościowym oraz odpowiadającym im ramom nadzorczym, które są dostosowane do prowadzonej przez nie działalności, a jednocześnie są wystarczająco solidne, aby w sposób zgodny z zasadą ostrożności uwzględnić ryzyko, na jakie narażone są firmy inwestycyjne, w celu ochrony stabilności rynków finansowych UE. Wnioski są wynikiem przeglądu przewidzianego w art. 493 ust. 2, art. 498 ust. 2 oraz art. 508 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych” lub „CRR”)⁴, które wraz z dyrektywą 2013/36/UE („dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych IV” lub „CRD IV”)⁵ stanowi obecne ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych. Przy uzgadnianiu treści tych aktów współprawodawcy zdecydowali, że należy w przyszłości dokonać przeglądu ram prawnych dla firm inwestycyjnych, biorąc pod uwagę fakt, że ich przepisy są w dużej mierze ukierunkowane na instytucje kredytowe.

W przeciwieństwie do instytucji kredytowych firmy inwestycyjne nie przyjmują depozytów ani nie udzielają kredytów. Oznacza to, że są one w o wiele mniejszym stopniu narażone na ryzyko kredytowe i ryzyko wycofania środków pieniężnych przez deponentów z krótkim wyprzedzeniem. Ich usługi skupiają się na instrumentach finansowych, które w przeciwieństwie do depozytów nie są płatne według wartości nominalnej, lecz ich wartość podlega wahaniom w zależności od zmian rynkowych. Firmy te konkurują jednak z instytucjami kredytowymi w zakresie świadczenia usług inwestycyjnych, które instytucje kredytowe mogą oferować swoim klientom na podstawie licencji bankowej. Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne to zatem dwa różne jakościowo rodzaje instytucji o odmiennych podstawowych modelach biznesowych, przy czym niektóre ze świadczonych przez nie usług mogą się ze sobą pokrywać.

Firmy inwestycyjne, podobnie jak instytucje kredytowe, podlegają unijnym przepisom ostrożnościowym od 1993 r., kiedy to weszły w życie pierwsze unijne ramy prawne regulujące działalność firm inwestycyjnych. Ramy te – obecnie zastąpione dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID)⁶, a od stycznia 2018 r. dyrektywą

³ COM(2017) 292 final.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁶ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę

MiFID II uzupełnioną rozporządzeniem MiFIR⁷ – określają warunki udzielania zezwoleń oraz wymogi organizacyjne i wymogi dotyczące prowadzenia działalności, zgodnie z którymi usługi inwestycyjne mogą być świadczone na rzecz inwestorów, a także inne wymogi regulujące prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

Ramy ostrożnościowe dla firm inwestycyjnych przewidziane w pakiecie CRR/CRD IV funkcjonują w połączeniu z MiFID. Zazwyczaj wymogi ostrożnościowe dotyczące instytucji finansowych mają na celu (i) zapewnienie posiadania przez te instytucje wystarczających zasobów do utrzymania rentowności finansowej i świadczenia usług na wszystkich etapach cyklu koniunkturalnego lub (ii) umożliwienie zorganizowanej likwidacji tych instytucji bez narażania ich klientów na nadmierne straty ekonomiczne oraz bez narażania stabilności rynków, na których instytucje te działają. W rezultacie ramy ostrożnościowe powinny dążyć do odzwierciedlenia ryzyka, jakie napotykają i stwarzają różne instytucje finansowe, powinny być proporcjonalne do prawdopodobieństwa wystąpienia ryzyka oraz zasadniczo zapewniać równowagę między zapewnianiem bezpieczeństwa i dobrej kondycji różnych instytucji finansowych oraz unikaniem nadmiernych kosztów, które mogłyby utrudnić im prowadzenie działalności w opłacalny sposób.

Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym, z których wiele uznaje się za globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym na podstawie art. 131 CRD IV, nadal powinny być objęte ramami określonymi w pakiecie CRR/CRD IV, w tym zmianami zaproponowanymi przez Komisję w dniu 23 listopada 2016 r.⁸, zgodnie ze zmienionym podejściem do ich identyfikowania zaproponowanym we wnioskach. Wynika to z faktu, że firmy te zazwyczaj ponoszą ryzyko i zapewniają zabezpieczenie przed ryzykiem na znaczną skalę na całym jednolitym rynku. W związku z prowadzoną działalnością wspomniane firmy są narażone na ryzyko kredytowe, głównie w postaci ryzyka kredytowego kontrahenta, oraz na ryzyko rynkowe związane z pozycjami, które zajmują na własny rachunek, zarówno na rzecz swoich klientów, jak i na własną rzecz. Stwarzają one zatem większe ryzyko dla stabilności finansowej z uwagi na swoją wielkość i wzajemne powiązania. W świetle tych ryzyk oraz w celu zapewnienia równych warunków działania takie firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym należy traktować jak instytucje kredytowe.

Jak zapowiedziała Komisja w komunikacie z września 2017 r. w sprawie przeglądu

2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁸ Zgodnie z drugim zestawem zaleceń EUNB z października 2016 r. (opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie pierwszej części wniosku o wydanie opinii w sprawie firm inwestycyjnych, <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1639033/Opinion+of+the+European+Banking+Authority+on+the+First+Part+of+the+Call+for+Advice+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2016-16%29.pdf>) Komisja zaproponowała w listopadzie 2016 r., aby firmy inwestycyjne uznawane za globalne instytucje o znaczeniu systemowym lub inne instytucje o znaczeniu systemowym (G-SII, O-SII) zgodnie z art. 131 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych nadal podlegały zmienionemu rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych. W marcu 2017 r. grupa ta liczyła osiem firm inwestycyjnych i wszystkie one miały siedzibę w Zjednoczonym Królestwie. Komisja zaproponowała również, aby zmiany te nie miały wpływu na inne firmy inwestycyjne. Zob.: Wnioski Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 23 listopada 2016 r., https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

funkcjonowania Europejskich Urzędów Nadzoru⁹, oznaczałoby to między innymi również, że ich działalność w państwach członkowskich należących do unii bankowej podlegałaby bezpośredniemu nadzorowi EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Obecnie firmy te są w dużej mierze skupione w Zjednoczonym Królestwie, lecz rozważają właśnie plany przeniesienia części swojej działalności do UE-27, w szczególności do państw członkowskich należących do unii bankowej. Obejmuje to wprawdzie jedynie niewielką liczbę firm, na które przypada jednak znaczna część całkowitych aktywów i wolumenu działalności wszystkich firm inwestycyjnych w UE.

W przypadku innych firm inwestycyjnych bardziej problematyczny jest fakt, że obecne ramy ostrożnościowe skupiają się na instytucjach kredytowych oraz na ryzyku, jakie te instytucje napotykaają i stwarzają, a nie na firmach inwestycyjnych. Istniejące przepisy w dużej mierze nie regulują wyraźnie usług świadczonych przez wspomniane firmy ani ryzyka, jakie mogą one stworzyć. Spośród wszystkich ośmiu usług inwestycyjnych, które firmy inwestycyjne mają prawo świadczyć na podstawie MiFID¹⁰, w CRR jasno określono wymogi jedynie w odniesieniu do (i) zawierania transakcji na własny rachunek oraz (ii) gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji. Brakuje wymogów odnoszących się do pozostałych usług inwestycyjnych (przyjmowania i przekazywania zleceń, wykonywania zleceń, zarządzania portfelem, doradztwa inwestycyjnego, subemisji instrumentów bez gwarancji przejęcia emisji, prowadzenia wielostronnej platformy obrotu), co skutkuje niepełną ochroną przed takimi ryzykami. W związku z tym nieodłącznie związane z tą działalnością ryzyko dla firmy, a w konsekwencji dla jej klientów i szerzej postrzeganych rynków, na których firma prowadzi działalność, chociaż w niektórych sytuacjach ograniczone, nie jest uwzględnione w sposób ukierunkowany.

Rodzi to trzy główne problemy, które poddano ocenie w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym wnioskowi.

Po pierwsze, chociaż ramy ostrożnościowe uwzględniają do pewnego stopnia poszczególne rodzaje profili działalności gospodarczej firm inwestycyjnych w formie wyłączeń, są one ogólnie źródłem znacznej złożoności regulacyjnej dla wielu firm. Po drugie, określone w nich szczegółowe wymogi i wyłączenia stanowią przybliżone i niewrażliwe na ryzyko wskaźniki zastępcze dla ryzyk faktycznie ponoszonych przez firmy inwestycyjne i stwarzanych przez te firmy, które różnią się od ryzyk występujących w przypadku banków. Po trzecie, ze względu na nieodłączną złożoność i brak wrażliwości na ryzyko tych ram sposób ich wdrożenia przez państwa członkowskie prowadzi do rozdrobnienia całościowego otoczenia regulacyjnego dla firm inwestycyjnych, co stwarza możliwość wystąpienia szkodliwego arbitrażu regulacyjnego. Mogłoby to zagrozić integralności i funkcjonowaniu jednolitego rynku.

Wnioski mają na celu rozwiązanie problemów związanych z istniejącymi ramami ostrożnościowymi, jednocześnie ułatwiając – w miarę możliwości – podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej przez firmy inwestycyjne. W szczególności określają one ramy ostrożnościowe, które są lepiej dostosowane do modelu działalności tych firm. Składają się na nie odpowiednie i w większym stopniu uwzględniające ryzyko wymogi dotyczące firm inwestycyjnych, które są lepiej ukierunkowane na ryzyko, jakie firmy te faktycznie stwarzają i ponoszą w przypadku poszczególnych rodzajów modeli biznesowych. Ponadto stanowią one udoskonalony zestaw narzędzi regulacyjnych, które mają umożliwić organom nadzoru ostrożnościowego skuteczne prowadzenie nadzoru.

⁹ COM(2017) 542 final.

¹⁰ W MiFID II do tego wykazu dodano „prowadzenie zorganizowanej platformy obrotu”.

MiFID II i MiFIR przyjęto w następstwie kryzysu finansowego, a zakresem ich stosowania objęto rynki papierów wartościowych, pośredników inwestycyjnych i systemy obrotu. Nowe ramy wzmacniają i zastępują dotychczasowe ramy MiFID I. W ramach przeglądu ram ostrożnościowych dla unijnych firm inwestycyjnych stwierdzono, że słabym ich punktem jest brak obowiązkowych wymogów sprawozdawczych dla firm z państw trzecich, które prowadzą działalność w państwach członkowskich za pośrednictwem oddziałów. Właściwe organy krajowe nie są w stanie regularnie ocenić wolumen działalności w zakresie świadczenia usług finansowych prowadzonej na ich terytorium przez oddziały firm inwestycyjnych z państw trzecich. W związku z tym przepisy zawarte w niniejszym wniosku zapewniają właściwym organom odpowiednie narzędzia umożliwiające monitorowanie tej działalności.

Zgodnie z artykułami CRR przegląd ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych przeprowadzono w porozumieniu z EUNB, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz właściwymi organami krajowymi reprezentowanymi w tych Europejskich Urzędach Nadzoru. W następstwie pierwszego wniosku Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. w grudniu 2015 r.¹¹ EUNB opublikował swoje pierwsze sprawozdanie w sprawie obecnych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, wzywając do zmiany obecnego podejścia w odniesieniu do wszystkich firm inwestycyjnych, z wyjątkiem tych największych i tych o największym znaczeniu systemowym. W następstwie drugiego wniosku Komisji o wydanie opinii z czerwca 2016 r. w listopadzie 2016 r.¹² EUNB opublikował dokument otwierający debatę w sprawie konsultacji skupiających się na potencjalnym nowym systemie nadzoru ostrożnościowego dla znacznej większości firm inwestycyjnych. Uwzględniając informacje zwrotne oraz dodatkowe dane pozyskane od firm inwestycyjnych we współpracy z właściwymi organami krajowymi, we wrześniu 2017 r.¹³ EUNB opublikował swoje końcowe zalecenia. Wnioski opierają się na tych zaleceniach we wszystkich kluczowych aspektach z wyjątkiem identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym z przyczyn wyjaśnionych w towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji i podsumowanych w poniższej sekcji dotyczącej „oceny skutków”.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek uzupełnia bieżący przegląd zawartego w CRD IV/CRR systemu regulacji w odniesieniu do instytucji kredytowych w następstwie wniosków przyjętych przez Komisję dnia 23 listopada 2016 r., które umożliwiły wszystkim firmom inwestycyjnym niemającym znaczenia systemowego rezygnację ze stosowania jego zmienionych przepisów¹⁴. Wariant ten wprowadzono ze względu na fakt, że wspomnianych zmienionych przepisów nie

¹¹ Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

¹² Opracowanie nowego systemu nadzoru ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych (EBA/DP/2016/02), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1647446/Discussion+Paper+on+a+new+prudential+regime+for+Investment+Firms+%28EBA-DP-2016-02+%29.pdf/cf75b87e-2db3-47a3-b1f3-8a30fa6962da>

¹³ Opinia EUNB dotycząca opracowania nowych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych (EBA/Op/2017/11), <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11+%29.pdf>

¹⁴ Wnioski Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych z dnia 23 listopada 2016 r., https://ec.europa.eu/info/law/banking-prudential-requirements-directive-2013-36-eu/upcoming_en

opracowano z myślą o większości firm inwestycyjnych, co dodatkowo skomplikowałoby istniejący zbiór przepisów. Przegląd systemu ostrożnościowego w odniesieniu do większości firm inwestycyjnych, który przedstawiono w niniejszym wniosku, był już w tym czasie zaawansowany, przy czym objęcie tych firm jeszcze bardziej złożonym systemem na krótko przed wprowadzeniem nowego systemu uznano za nieproporcjonalne. W niniejszym wniosku wprowadzono zatem nowy system dotyczący większości firm inwestycyjnych, wyłączając je całkowicie z ram prawnych pakietu CRD IV/CRR oraz pozostawiając w tych ramach, obejmujących również zmienione przepisy, wyłącznie firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym zgodnie ze zmienionym podejściem do ich identyfikacji przyjętym w niniejszym wniosku.

Niniejszy wniosek jest również spójny z MiFID oraz MiFID II / MiFIR. Ustanawiając wymogi ostrożnościowe dostosowane do działalności firm inwestycyjnych oraz ryzyka, na jakie narażone są te firmy, doprecyzowano, kiedy i dlaczego wymogi te mają zastosowanie. W związku z tym wyeliminowano niektóre przypadki arbitralnego stosowania wymogów ostrożnościowych zawartych w obecnie obowiązujących ramach, które wynikają z faktu, że ustanowiono je przede wszystkim w odniesieniu do usług inwestycyjnych wymienionych w MiFID, a nie faktycznego nagromadzenia ryzyka związanego z rodzajem i wolumenem działalności prowadzonej przez firmy inwestycyjne.

- **Spójność z innymi obszarami polityki UE**

Firmy inwestycyjne odgrywają istotną rolę w ułatwianiu przepływu inwestycji w całej UE. W związku z tym przegląd stanowi również element inicjatyw Komisji mających zapewnić prężny i uczciwy jednolity rynek charakteryzujący się prawidłowo funkcjonującym systemem finansowym i prawidłowo funkcjonującą unią rynków kapitałowych, tak aby zachęcić do inwestycji oraz pobudzić wzrost gospodarczy i zwiększyć liczbę miejsc pracy¹⁵. Odpowiedniejsze ramy w zakresie wymogów ostrożnościowych i nadzoru o niższych kosztach przestrzegania przepisów dla firm inwestycyjnych powinny pomóc w: (i) poprawie ogólnych warunków dla przedsiębiorstw; (ii) ułatwieniu wejścia na rynek i zwiększeniu konkurencji; oraz (iii) poprawie dostępu inwestorów do nowych możliwości oraz lepszych sposobów zarządzania ryzykiem.

Zmienione podejście do identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym, które powinny nadal być objęte ramami prawnymi pakietu CRD IV/CRR, jest również zgodne z celem dotyczącym unikania luk w funkcjonowaniu unii bankowej. Ostatnie strukturalne zmiany sytuacji rynkowej wskazują, że grupy bankowe z państw trzecich mają coraz bardziej złożone struktury w UE, działając za pośrednictwem podmiotów, które nie podlegają nadzorowi EBC w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego. Zgodnie z komunikatem Komisji z października 2017 r. w sprawie dokończenia budowy unii bankowej¹⁶ zapewnienie, aby firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym pozostały objęte pakietem CRR/CRD IV zgodnie z podejściem do ich identyfikacji, o którym mowa w niniejszym wniosku, sprawia również, że zostaną objęte nadzorem ostrożnościowym sprawowanym przez organy nadzoru bankowego, a prowadzona przez nie działalność w państwach członkowskich należących do unii bankowej – nadzorem ostrożnościowym sprawowanym przez EBC.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

¹⁵ Komunikat w sprawie śródk okresowego przeglądu planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych, czerwiec 2017 r. (COM(2017) 292), https://ec.europa.eu/info/publications/mid-term-review-capital-markets-union-action-plan_pl

¹⁶ COM(2017) 592 final.

- **Podstawa prawna**

Na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej instytucjom europejskim przyznaje się kompetencje do określania odpowiednich przepisów w drodze dyrektyw w celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności handlowej w całej UE (art. 53 TFUE). Odnosi się to także do przepisów dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad dostawcami usług finansowych, w tym przypadku firmami inwestycyjnymi. Przepisy dyrektywy, której dotyczy niniejszy wniosek, zastępują przepisy określone w CRD IV, które również opierają się na art. 53 TFUE, o ile dotyczą firm inwestycyjnych.

- **Pomocniczość**

Wniosek zmienia i upraszcza istniejące przepisy UE, które regulują ostrożnościowe traktowanie firm inwestycyjnych, w celu (i) lepszego uwzględnienia ryzyka związanego z modelami biznesowymi tych firm; (ii) poprawy równych warunków działania dla firm; oraz (iii) zwiększenia spójności w zakresie nadzoru. Aby to osiągnąć, nowe ramy UE powinny zastąpić istniejące ramy, a nie przenosić kwestię wprowadzenia dokonanych wyborów na ramy regulacyjne w państwach członkowskich. Wynika to z faktu, że firmy inwestycyjne posiadające obecnie zezwolenie na mocy MiFID rutynowo świadczą swoim klientom w UE usługi transgraniczne. Nieskoordynowane i chaotyczne zmiany przepisów dokonywane przez państwa członkowskie mogłyby zakłócać konkurencję i prowadzić do dyskryminacyjnego traktowania, co doprowadziłoby do rozdrobnienia jednolitego rynku. Mogłoby to zwiększyć liczbę przypadków szkodliwego arbitrażu regulacyjnego, co – w razie problemów – mogłoby spowodować efekt domina w odniesieniu do stabilności finansowej i ochrony inwestorów w pozostałych państwach członkowskich. Mogłoby to również wypaczyć zakres i rodzaj usług inwestycyjnych dostępnych w danym państwie członkowskim, z potencjalną szkodą dla ogólnej efektywności rynku i wyboru dla inwestorów. Zmienione przepisy służyć uniknięciu nadmiernych różnic regulacyjnych oraz powinny zapewniać równe warunki działania dla wszystkich firm posiadających zezwolenie na całym jednolitym rynku.

- **Proporcjonalność**

W kontekście programu REFIT najważniejszym celem jest sprawienie, aby nowe ramy były bardziej odpowiednie, istotne i proporcjonalne w porównaniu z istniejącymi ramami dotyczącymi firm inwestycyjnych. W związku z tym w niniejszym wniosku osiągnięto równowagę między zapewnieniem, aby wymogi były jednocześnie:

- wystarczająco kompleksowe i rygorystyczne, aby uwzględnić ryzyko, na jakie narażone są firmy inwestycyjne, w sposób zgodny z zasadą ostrożności; oraz
- na tyle elastyczne, aby można było je dostosować do różnych modeli biznesowych bez ograniczania zdolności firm inwestycyjnych do funkcjonowania w sposób opłacalny z ekonomicznego punktu widzenia.

Niniejszy wniosek ma zapewnić, aby koszty systemu, zarówno pod względem wymogów kapitałowych, jak i związanych z nim kosztów przestrzegania przepisów i kosztów administracyjnych, które wynikają z konieczności zarządzania personelem i systemami w celu spełnienia nowych wymogów oraz składania organom nadzorczym sprawozdań dotyczących przestrzegania przepisów, były utrzymane na minimalnym poziomie, tak aby osiągnąć tę równowagę.

Jak wskazano w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi, oczekuje się, że te powiązane koszty będą się stale zmniejszać, przy czym na

początku pojawiają się pewne nowe jednorazowe koszty. Jeżeli chodzi o kapitał, nadrzędnym wyborem politycznym, który stanowi podstawę prac nad przeglądem i ma wpływ na powyższe, jest cel polegający na zapewnieniu, aby ogólnounijne wymogi kapitałowe dotyczące firm inwestycyjnych nie zaostrzyły się nadmiernie w ujęciu ogólnym. Przekłada się to na różne skutki dla niektórych rodzajów firm. Przepisy niniejszego wniosku łagodzą te skutki, tak więc największy wpływ jest stopniowo wprowadzany i ograniczany.

- **Wybór instrumentu**

Wybrano dyrektywę, ponieważ jej przepisy zastępują przepisy CRD IV dotyczące firm inwestycyjnych. Zapewnia to możliwość transponowania jej przepisów przez państwa członkowskie zgodnie z odpowiednimi krajowymi uzgodnieniami administracyjnymi odpowiadającymi stosowanej obecnie praktyce.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Ocena *ex post* obowiązujących przepisów prawnych**

Ocena istniejących ram prawnych pakietu CRR/CRD IV, która opiera się w szczególności na analizie przeprowadzonej przez EUNB i ESMA i zawartej w ich sprawozdaniu z 2015 r.¹⁷ oraz na równoległych pracach i analizach służb Komisji, została podsumowana w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi.

Stwierdza się w nim, że istniejące przepisy, które opierają się na międzynarodowych standardach regulacyjnych dotyczących dużych grup bankowych i są ukierunkowane na ryzyko, na jakie narażone są banki, tylko częściowo osiągają swoje cele w zakresie: (i) zapewniania wystarczającego kapitału na pokrycie ryzyka, na jakie narażona jest większość firm inwestycyjnych; (ii) kontrolowania kosztów przestrzegania przepisów; (iii) zapewniania równych warunków działania w całej UE; oraz (iv) zapewniania skutecznego nadzoru ostrożnościowego. Wiele przepisów obecnych ram prawnych uznaje się za nieskuteczne i nieefektywne pod tym względem. Wyjątek stanowią duże firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym, które z uwagi na swoją wielkość, profil ryzyka i wzajemne powiązania z innymi uczestnikami rynków finansowych zyskują charakter „bankowy”.

W odniesieniu do pozostałych firm oceniono, że *status quo* oznacza: (i) nadmierną złożoność i nieproporcjonalne obciążenia związane z przestrzeganiem przepisów, zwłaszcza w przypadku małych i średnich firm; (ii) słabo dostosowane i niewrażliwe na ryzyko wskaźniki i wymogi ostrożnościowe dotyczące precyzyjnego uwzględniania ryzyka, na jakie narażone są firmy inwestycyjne; oraz (iii) przypadki rozbieżnego wdrażania przepisów w poszczególnych krajach i rozdrobnienie otoczenia regulacyjnego w całej UE.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie przeglądu kilkakrotnie przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami. Jeżeli chodzi o główne etapy, w następstwie pierwszego wniosku Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. w grudniu 2015 r. EUNB opublikował sprawozdanie w sprawie obecnych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych wraz z propozycjami wprowadzenia zmian. Stanowi ono kompleksową i publicznie dostępną analizę *status quo*, zawierającą dane na temat liczby i rodzajów firm inwestycyjnych w państwach członkowskich. Analiza ta

¹⁷ Sprawozdanie EUNB dotyczące firm inwestycyjnych, odpowiedź na wniosek Komisji o wydanie opinii z grudnia 2014 r. (EBA/Op/2015/20), <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-20+Report+on+investment+firms.pdf>

pomogła rozszerzyć zakres przeglądu o zainteresowane strony, na które przepisy mogą nie mieć bezpośredniego wpływu, oraz stanowiła dla nich zachętę do wzięcia udziału w dalszej dyskusji.

W dniu 4 listopada 2016 r. EUNB opublikował dokument otwierający debatę w sprawie konsultacji dotyczących potencjalnego nowego systemu ostrożnościowego dla firm inwestycyjnych. Przez 3 miesiące można było przedstawiać uwagi dotyczące tego dokumentu. W dniu 3 lipca 2017 r. EUNB opublikował projekt zaleceń, zachęcając zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Prowadzone przez niego prace obejmowały również gromadzenie szczegółowych danych dotyczących firm inwestycyjnych. Właściwe organy krajowe w imieniu EUNB przeprowadziły to działanie w dwóch etapach w latach 2016 i 2017.

Z uwagi na szczegółowe konsultacje publiczne i gromadzenie danych prowadzone przez EUNB Komisja uznała, że równoległe prowadzenie ogólnych konsultacji publicznych jest niepotrzebne. Zamiast tego służby Komisji przeprowadziły ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu zebrania dalszych opinii na temat głównych elementów przeglądu. Konsultacje te obejmowały:

- rozmowy z udziałem zainteresowanych stron z branży (firm inwestycyjnych, inwestorów, firm prawniczych, konsultantów) przeprowadzone w dniu 27 stycznia 2017 r. w sprawie projektów wniosków EUNB dotyczących przyszłego systemu;
- warsztaty poświęcone kosztom obecnego systemu przeprowadzone w dniu 30 maja 2017 r.; oraz
- warsztaty poświęcone projektom ostatecznych zaleceń EUNB przeprowadzone w dniu 17 lipca 2017 r.

W marcu i październiku 2017 r. przegląd omówiono z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Usług Finansowych, zaś w czerwcu i wrześniu 2017 r. – na forum Grupy Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń. Wzięto również pod uwagę otrzymane od zainteresowanych stron uwagi na temat wstępnej oceny skutków Komisji opublikowanej w marcu 2017 r.¹⁸. Ponadto Komisja rozważyła także informacje otrzymane wcześniej w ramach szeroko zakrojonego zaproszenia do zgłaszania uwag na temat skuteczności, zgodności i spójności ogólnych ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych, w których kilku respondentów wskazało różne kwestie istotne dla odnośnego przeglądu¹⁹.

Firmy inwestycyjne posiadają różne modele biznesowe, a ich poglądy koncentrują się zwykle na tych aspektach wniosków, które ich dotyczą. Utrudnia to szersze porównania dotyczące względnej wagi stanowisk zainteresowanych stron. Ogólnie rzecz biorąc, znaczna większość zainteresowanych stron z zadowoleniem przyjęła jednak ramy ostrożnościowe w większym stopniu dostosowane do ich modeli biznesowych. Strony te podkreślają, że ich znaczenie systemowe jest ograniczone oraz że wymogi kapitałowe powinny skupiać się na zapewnieniu możliwości likwidacji tych podmiotów w sposób uporządkowany. Jeżeli chodzi o szczególne wymogi, które mają zastosowanie do konkretnego modelu biznesowego, firmy inwestycyjne świadczące usługi wyłącznie agencyjne i niezawierające transakcji na instrumentach finansowych z wykorzystaniem własnego bilansu na ogół krytykują propozycje powiązania w sposób liniowy wymogów kapitałowych z wielkością

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2017-1546878_en

¹⁹ Zob. np. różne uwagi przekazane Komisji w odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag z 2015 r. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

zarządzanych portfeli klientów. Chociaż wiele firm prowadzących transakcje na własny rachunek zgadza się, że istniejące ramy prawne dotyczące uwzględniania ryzyka rynkowego mają pewne zalety w świetle ryzyk ponoszonych przez firmy i stwarzanych przez te firmy, inne firmy realizujące transakcje uważają, że prowadzą one do zawyżenia ryzyka związanego z metodami oraz produktami, którymi handlują. Opinie te wzięto pod uwagę przy kalibracji proponowanych nowych wskaźników ryzyka (współczynniki K – zob. poniżej) oraz możliwości wprowadzania (i ograniczania) wyższych wymogów.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przegląd przeprowadzono na podstawie kompleksowej opinii wydanej przez EUNB w porozumieniu z ESMA, zgodnie z wymogami określonymi w odpowiednich artykułach CRR, które stanowią podstawę prawną przeglądu (w szczególności art. 508 ust. 2 i 3). Główne publicznie dostępne publikacje EUNB były następujące:

- sprawozdanie z grudnia 2015 r. zawierające kompleksową ocenę *status quo* i wstępne zalecenia dotyczące zmian;
- dokument otwierający debatę z listopada 2016 r. opublikowany na potrzeby przeprowadzenia konsultacji dotyczących możliwego kształtu nowego systemu; oraz
- sprawozdanie końcowe z września 2017 r. zawierające szczegółowe zalecenia.

Na potrzeby precyzyjnego wyważenia zaleceń dotyczących nowych wymogów kapitałowych podjęto również działania polegające na zgromadzeniu szczegółowych danych dotyczących firm inwestycyjnych. Właściwe organy krajowe w imieniu EUNB przeprowadziły to działanie w dwóch etapach w latach 2016 i 2017. Komisja uczestniczyła w całym procesie i mogła skorzystać z dyskusji, podczas których oceniano zalety i wady szczegółowych zaleceń dotyczących polityki w miarę ich opracowywania.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z Zestawem instrumentów służących lepszemu stanowieniu prawa (instrument nr 9) Komisja nie musi przeprowadzać oceny skutków, gdy agencji UE przekazano uprawnienie do przeprowadzania prac związanych z kształtowaniem polityki i powiązanej z nimi analizy w zakresie, w jakim wniosek Komisji nie odbiega zbyt od zaleceń agencji, a służby Komisji uznają jej ocenę za ocenę o odpowiedniej jakości.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała projekt oceny skutków w odniesieniu do tej inicjatywy, uznano jednak, że dokument roboczy służb Komisji będzie odpowiedniejszy z uwagi na fakt, iż specjalne uprawnienie do przeprowadzenia przeglądu opiera się na opinii Europejskich Urzędów Nadzoru, ich konsultacjach z zainteresowanymi stronami i pracach technicznych. Celem dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego wnioskowi jest zatem wyjaśnienie opinii przekazanej przez Europejskie Urzędy Nadzoru, w tym wyników przeprowadzonych przez nich analiz i konsultacji, oraz przedstawienie poglądów służb Komisji na temat wniosków w celu ukierunkowania procesu decyzyjnego Komisji.

W odniesieniu do wymogów kapitałowych EUNB ocenia, że jego propozycje zwiększyłyby te wymogi w ujęciu zbiorczym dla wszystkich unijnych firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego o 10 % w porównaniu z obecnymi wymogami w ramach filaru 1 oraz zmniejszyłyby je o 16 % w porównaniu z ogólnymi wymogami obowiązującymi w wyniku narzutów w ramach filaru 2. To, w jakim zakresie skutki te dotkną poszczególne firmy inwestycyjne, zależy od rozmiaru tych firm oraz od usług inwestycyjnych, które

świadczą, oraz od tego, w jaki sposób nowe wymogi kapitałowe będą się do nich stosować. Jak doprecyzowano w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym przedmiotowym wnioskowi, w tym w załączniku II do tego dokumentu, 10-procentowy wzrost wymogów w ramach filaru 1 w ujęciu zbiorczym wynika ze zsumowania znacznie niższych wymogów dla niektórych firm oraz wymogów, które dla innych firm wzrosły z kolei więcej niż o 10 %. Jeżeli chodzi o dostępne fundusze własne EUNB stwierdza, że tylko nieliczne firmy nie miałyby wystarczającego kapitału, aby bez problemu spełnić nowe wymogi – dotyczy to tylko niewielkiej liczby doradców inwestycyjnych, przedsiębiorstw realizujących transakcje i przedsiębiorstw wielousługowych. Przedsiębiorstwom należącym do tej grupy, w przypadku których nowe wymogi kapitałowe oznaczałyby więcej niż podwojenie ich obecnych wymogów kapitałowych, można by jednak na kilka lat przyznać ograniczenie.

W towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji stwierdza się, że, ogólnie rzecz biorąc, zalecenia EUNB uznaje się za właściwe i proporcjonalne środki służące osiągnięciu celów przeglądu w sposób skuteczny i efektywny w porównaniu ze *status quo*. W ujęciu bardziej ogólnym opinia EUNB jest wyraźnym pozytywnym krokiem w kierunku ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych, które mogą zarówno zapewnić ich działanie w oparciu o solidne podstawy finansowe, jak i nieograniczanie ich perspektyw handlowych. W związku z tym powinny one w wyważony sposób wspierać realizację celów przeglądu. Z jednej strony powinny one przyczynić się do zapewnienia bardziej ukierunkowanego uwzględniania ryzyka, na jakie narażone są firmy inwestycyjne w odniesieniu do klientów i rynków, zarówno w ramach prowadzonej działalności, jak i w przypadku konieczności jej likwidacji. Z drugiej strony powinny one przyczynić się do zapewnienia, aby firmy inwestycyjne w pełni wywiązały się ze swojej roli w ułatwianiu przepływów inwestycyjnych w całej UE, co jest zgodne z celami unii rynków kapitałowych w zakresie mobilizacji oszczędności i inwestycji w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia.

Opinia nie pokrywa się z zaleceniami EUNB tylko w odniesieniu do identyfikacji firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym. W opinii uznano, że zamiast odłożyć identyfikację takich firm do czasu opracowania kryteriów wyjaśniających, które zostaną ujęte w przepisach technicznych wdrażających wnioski zgodnie z zaleceniami EUNB, właściwsze jest określenie tej identyfikacji w samych wnioskach, aby zapewnić równe regulacyjne warunki działania dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych o znaczeniu systemowym. W tym zakresie wnioski wykraczają poza porady EUNB zawarte w jego opinii w sprawie przeglądu firm inwestycyjnych. Wnioski stanowią jednak odpowiedź na opinię EUNB w sprawie kwestii związanych z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z UE²⁰.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z dokumentem roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi oczekuje się, że uproszczenie przepisów ostrożnościowych dotyczących zdecydowanej większości firm inwestycyjnych znacznie zmniejszy ich obciążenie administracyjne i związane z przestrzeganiem przepisów. Możliwe byłoby zniesienie różnych zbędnych wymogów regulacyjnych i dotyczących sprawozdawczości, co pozwoliłoby na zmianę przeznaczenia kapitału z celów regulacyjnych na bardziej produktywnie zastosowania. Przedmiotowe wnioski, dzięki ustanowieniu w nich wymogów kapitałowych i innych

²⁰ Opinia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie kwestii związanych z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (EBA/Op/2017/12) z dnia 12 października 2017 r., <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1756362/EBA+Opinion+on+Brexit+Issues+%28EBA-Op-2017-12+%29.pdf>

wymogów ostrożnościowych, w tym wymogów dotyczących wynagrodzenia i zarządzania, które są proporcjonalne do skali działalności firm inwestycyjnych, przyczynią się do zmniejszenia po raz pierwszy znacznych kosztów ponoszonych przez firmy w związku z wymogami obecnego systemu ukierunkowanymi na banki. Położyłoby to kres skomplikowanemu zadaniu polegającemu na dopasowywaniu i uzgadnianiu danych biznesowych do niedostosowanego systemu ram regulacyjnych i systemu sprawozdawczego.

Oczekuje się, że wśród głównych beneficjentów znajdą się firmy inwestycyjne będące MŚP²¹. Bardziej proporcjonalne i odpowiednie ramy ostrożnościowe dla tych firm powinny pomóc w poprawie warunków prowadzenia działalności oraz w zmniejszeniu barier związanych z wejściem na rynek. Na przykład usprawnienie uciążliwych ram sprawozdawczych powinno zmniejszyć obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów po stronie MŚP, w tym innowacyjnych firm pragnących rozwijać się za pomocą środków cyfrowych. Podobnie dzięki zwolnieniu małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych ze stosowania obecnych zasad ładu korporacyjnego i przepisów dotyczących wynagrodzeń określonych w obecnym pakiecie CRD IV/CRR przedmiotowe wnioski przyczynią się do zmniejszenia kosztów administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów ponoszonych przez te przedsiębiorstwa. Należy spodziewać się pewnych jednorazowych kosztów związanych z przejściem na nowy system, ponieważ firmy muszą zmodernizować systemy zarządzania ryzykiem, przekazać najnowsze ustalenia komórkom ds. nadzoru zgodności z prawem oraz dokonać przeglądu umów zawartych z firmami prawniczymi i innymi usługodawcami, które obecnie służą ułatwieniu przestrzegania przepisów. Oszczędności wynikające z przestrzegania przepisów powinny jednak ogólnie przyczynić się do realizacji celów unii rynków kapitałowych poprzez wspieranie firm inwestycyjnych w odgrywaniu ich roli polegającej na zachęcaniu inwestorów do przeznaczania oszczędności na produktywnie zastosowania.

Jeżeli chodzi o koszty przestrzegania przepisów, firmy mają zaoszczędzić od dziesiątek tysięcy do setek tysięcy euro, w zależności od rodzaju i wielkości firmy. Na obecnym etapie nie wiadomo, w jaki sposób te obniżki kosztów przestrzegania przepisów wiążą się ze zmianami wymogów kapitałowych dotyczących różnych rodzajów firm ani w jaki sposób można je porównać z tymi zmianami, należy je jednak uwzględnić w przyszłym monitorowaniu i ocenie ram prawnych.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek wzmacnia wykonywanie przez różne firmy inwestycyjne prawa do prowadzenia działalności gospodarczej nieobciążonej przepisami opracowanymi przede wszystkim w odniesieniu do innego rodzaju uczestników rynków finansowych. Środki legislacyjne zawarte w przedmiotowych wnioskach określające zasady wynagradzania w firmach inwestycyjnych są zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i prawem do rokowań i działań zbiorowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

5. INNE ELEMENTY

²¹ Zgodnie z zaleceniem Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36), tj. przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 250 osób o obrocie rocznym nieprzekraczającym 50 mln EUR lub o rocznej sumie bilansowej nieprzekraczającej 43 mln EUR.

• **Plany wdrożenia i ustalenia dotyczące monitorowania, oceny i sprawozdawczości**

Zmiany przewidziane we wnioskach należy ocenić w celu określenia stopnia, w jakim osiągnięto następujące cele:

- łatwiejsza kategoryzacja firm inwestycyjnych uwzględniająca różne profile ryzyka tych firm;
- zbiór przepisów ostrożnościowych, szczególnie w zakresie wymogów kapitałowych, wymogów dotyczących płynności, wymogów dotyczących wynagrodzeń i wymogów w zakresie zarządzania, które są odpowiednie, proporcjonalne i wrażliwe na poszczególne rodzaje ryzyk, na które narażone są firmy inwestycyjne, oraz które zapewniają przypisanie kapitału tam, gdzie jest on potrzebny;
- ramy odpowiadające ryzykom nierozzerwalnie związanym z charakterem i zakresem działań podejmowanych przez firmy inwestycyjne w sposób bezpośredni i dający się wyróżnić, a tym samym wspierające podejmowanie działalności gospodarczej; oraz
- sprawny zestaw narzędzi regulacyjnych umożliwiający pełny i dokładny nadzór nad praktykami biznesowymi i związanymi z nimi ryzykami.

W tym celu w ramach przyszłego przeglądu można zgromadzić następujące informacje, aby posłużyły jako wskaźniki w ocenie wpływu proponowanych zmian: (i) koszty przestrzegania przepisów pod względem personelu, doradztwa prawnego i sprawozdawczości regulacyjnej; (ii) poziomy wymogów kapitałowych; (iii) inne nowe koszty, np. związane z przepisami dotyczącymi płynności; (iv) zmiany w liczbach firm między poszczególnymi kategoriami; (v) zmiany w korzystaniu z narzutów filaru 2 przez właściwe organy; (vi) przypadki i skutki upadłości firm inwestycyjnych w ramach nowego systemu; oraz (vii) zmiana rozmiaru firm inwestycyjnych pod względem wolumenu aktywów i wolumenu zleceń klientów.

• **Szczegółowe omówienie poszczególnych przepisów wniosku**

Przedmiot i zakres stosowania

We wniosku określono wymogi dotyczące powoływania organów nadzoru ostrożnościowego, wyznaczania kapitału założycielskiego firm inwestycyjnych, uprawnień i narzędzi nadzorczych do nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad firmami inwestycyjnymi oraz obowiązujące właściwe organy wymogi publikacji w dziedzinie regulacji ostrożnościowej i nadzoru ostrożnościowego. Dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich firm inwestycyjnych objętych MiFID II, która ma zacząć obowiązywać od stycznia 2018 r.

Powoływanie i uprawnienia organów nadzoru

W ramach wniosku od państw członkowskich wymaga się powołania organu wykonującego uprawnienia w zakresie nadzoru ostrożnościowego na podstawie niniejszej dyrektywy, przenosząc mające zastosowanie przepisy określone w CRD IV do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą nałożyć te obowiązki na istniejący organ w formie funkcji i uprawnień nadanych na mocy CRD IV albo mogą w tym celu powołać nowy organ.

Kapitał założycielski

Zmieniono i zharmonizowano unijne poziomy kapitału założycielskiego – opierające się na usługach i rodzajach działalności, do świadczenia/prowadzenia których firmy inwestycyjne są upoważnione zgodnie z MiFID – określone w CRD IV, aby uwzględniały inflację za okres od momentu określenia tych poziomów. Zapewnia się uzgodnienia przejściowe, aby w stosownych przypadkach umożliwić w szczególności mniejszym firmom osiągnięcie nowych poziomów kapitału założycielskiego.

Uprawnienia organów państwa pochodzenia / organów państwa przyjmującego

Kompetencje zgodnie z CRD IV przekazuje się organom państwa pochodzenia i organom państwa przyjmującego odpowiedzialnym za nadzór ostrożnościowy firm inwestycyjnych. Należy określić odnośne ustalenia dotyczące współpracy między organami.

Wymiana informacji i tajemnica zawodowa

Przepisy dotyczące wymiany informacji na temat nadzoru ostrożnościowego między właściwymi organami oraz tajemnicy zawodowej wprowadzono w oparciu o CRD IV i jako uzupełnienie MiFID II.

Sankcje

Zgodnie z przepisami CRD IV od państw członkowskich wymaga się ustanowienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających przepisów dotyczących sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych w celu karania naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy oraz [rozporządzenia (UE) ----/--].

Adekwatność kapitału wewnętrznego oraz przegląd nadzorczy i ocena nadzorcza

W stosunku do firm inwestycyjnych i właściwych organów wprowadza się uproszczone wymogi w oparciu o wymogi określone w CRD IV, aby ocenić adekwatność ustaleń i procedur w celu zapewnienia przestrzegania przez te firmy przepisów niniejszej dyrektywy oraz [rozporządzenia (UE) ----/--].

Właściwe organy powinny mieć uprawnienia do dokonywania przeglądu i oceny sytuacji ostrożnościowej firm inwestycyjnych i w stosownych przypadkach do wykonywania uprawnień w zakresie wymagania zmian w takich dziedzinach, jak zarządzanie i kontrole wewnętrzne, procesy i procedury zarządzania ryzykiem, a także w stosownych przypadkach do ustalania dodatkowych wymogów, w tym w szczególności wymogów kapitałowych i wymogów dotyczących płynności.

Zarządzanie i wynagrodzenia

Zgodnie z oceną przedstawioną przez EUNB w jego opinii²² oraz analizą tej oceny dokonaną przez służby Komisji w przygotowanym przez nie dokumencie roboczym w przepisach dotyczących ładu korporacyjnego i wynagrodzenia wprowadza się zmiany w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania firm inwestycyjnych i zapobieżenia nadmiernemu podejmowaniu ryzyka przez ich pracowników.

Jednocześnie przepisy te mają na celu odzwierciedlenie różnic w rodzajach ryzyka, jakie stwarzają instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne. Za nieproporcjonalne uważa się

²²

<http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1976637/EBA+Advice+on+New+Prudential+Framework+on+Investment+Firms+%28EBA-Op-2017-11+%29.pdf>

stosowanie wymogów niniejszej dyrektywy do zasad zarządzania, polityki wynagrodzeń oraz praktyk w zakresie wynagrodzeń w odniesieniu do małych i niepowiązanych wzajemnie firm inwestycyjnych. Wniosek ma na celu zapewnienie spójności przepisów dotyczących zarządzania i wynagrodzenia określonych w poszczególnych aktach prawnych, w tym w CRD IV, dyrektywie 2009/65/WE (UCITS) i dyrektywie 2011/61/UE (dyrektywa w sprawie ZAFI).

Chociaż we wniosku nie określono konkretnego ograniczenia stosunku zmiennych składników wynagrodzenia zmiennego do stałych jego składników, wymaga się w nim, aby firmy inwestycyjne same określiły odpowiednie stosunki. Uwzględniono przy tym potencjalny wpływ, jaki określenie jednego stosunku mogłoby mieć na elastyczność kosztową i rentowność niektórych firm inwestycyjnych.

Ustalenia przedstawione w sprawozdaniu Komisji COM(2016) 510 ujawniły, że wymogi dotyczące odroczenia i wypłaty w instrumentach co do zasady nie są skuteczne w przypadku małych i nieskomplikowanych firm inwestycyjnych, a także pracowników o niskim poziomie wynagrodzenia zmiennego. W związku z tym Komisja proponuje ustalić próg na szczeblu zarówno firmy, jak i personelu, poniżej którego firmy inwestycyjne lub pracownicy będą czerpać korzyści z odstępstw od stosowania przepisów dotyczących odroczenia i wypłaty w instrumentach.

Państwa trzecie

Unia może zawierać z państwami trzecimi umowy dotyczące środków nadzoru nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym. Państwa członkowskie i EUNB mogą zawierać ustalenia dotyczące współpracy administracyjnej z organami nadzoru państw trzecich w celu ułatwienia wymiany informacji.

Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym

We wniosku w sprawie rozporządzenia towarzyszącym niniejszemu wnioskowi w sprawie dyrektywy zamieszczono przepis, który zmieniłby definicję instytucji kredytowych, tak aby obejmowała przedsiębiorstwa, których działalność gospodarcza obejmuje transakcje na własny rachunek lub gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, gdy całkowita wartość aktywów przedsiębiorstwa wynosi 30 mld EUR lub więcej. W niniejszym wniosku w sprawie dyrektywy zamieszczono przepisy uzupełniające dotyczące procesu ubiegania się o zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2013/36/UE i 2014/65/UE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁴,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Solidny nadzór ostrożnościowy stanowi integralną część warunków regulacyjnych, w których instytucje finansowe mogą świadczyć usługi w całej Unii. Firmy inwestycyjne wraz z instytucjami kredytowymi podlegają przepisom dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE²⁵ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013²⁶ w odniesieniu do ich traktowania pod względem ostrożnościowym i nadzoru ostrożnościowego, natomiast wymogi w zakresie udzielania im zezwoleń oraz inne dotyczące ich wymogi organizacyjne i wymogi w zakresie prowadzenia działalności określono w dyrektywie 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁷.
- (2) Istniejące systemy ostrożnościowe ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w dużej mierze opierają się na kolejnych iteracjach międzynarodowych norm regulacyjnych określonych przez Bazylejski

²³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

²⁷ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

Komitet Nadzoru Bankowego dla dużych grup bankowych i jedynie częściowo odnoszą się do konkretnych ryzyk nieodłącznie związanych ze zróżnicowaną działalnością firm inwestycyjnych. Należy zatem dodatkowo odnieść się do konkretnych podatności i ryzyk nieodłącznie związanych z firmami inwestycyjnymi poprzez odpowiednie i proporcjonalne ustalenia ostrożnościowe na szczeblu unijnym.

- (3) Rzetelny nadzór ostrożnościowy powinien zapewniać zarządzanie firmami inwestycyjnymi w sposób prawidłowy i zgodnie z najlepiej pojętym interesem ich klientów. Należy wziąć pod uwagę potencjał firm inwestycyjnych i ich klientów do podejmowania nadmiernego ryzyka oraz poszczególne stopnie ryzyka podejmowanego i stwarzanego przez firmy inwestycyjne. Podobnie taki nadzór ostrożnościowy powinien mieć na celu unikanie nakładania nadmiernego obciążenia administracyjnego na firmy inwestycyjne.
- (4) Wiele wymogów wynikających z ram ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i dyrektywą 2013/36/UE opracowano w celu zaradzenia wspólnym ryzykom, na jakie narażone są instytucje kredytowe. W związku z tym istniejące wymogi są w dużej mierze skalibrowane w taki sposób, aby zachować zdolność instytucji kredytowych do udzielania pożyczek na wszystkich etapach cyklu koniunkturalnego oraz do ochrony deponentów i podatników przed możliwą upadłością; nie opracowano ich w celu uwzględnienia poszczególnych profili ryzyka firm inwestycyjnych. Firmy inwestycyjne nie posiadają dużych portfeli kredytów detalicznych i kredytów dla przedsiębiorstw oraz nie przyjmują depozytów. Prawdopodobieństwo, że ich upadłość może mieć szkodliwy wpływ na ogólną stabilność finansową, jest mniejsze niż w przypadku instytucji kredytowych. Ryzyko, na jakie są narażone i jakie stwarzają firmy inwestycyjne, znacząco różni się zatem od ryzyka, na jakie są narażone i jakie stwarzają instytucje kredytowe, i różnice te należy wyraźnie odzwierciedlić w unijnych ramach ostrożnościowych.
- (5) Rozbieżności w stosowaniu istniejących ram w poszczególnych państwach członkowskich zagrażają równym warunkom działania dla firm inwestycyjnych w obrębie Unii. Rozbieżności te wynikają z ogólnej złożoności stosowania tych ram wobec różnych firm inwestycyjnych w oparciu o świadczone przez nie usługi, w przypadku gdy niektóre organy krajowe dostosowują lub usprawniają ich stosowanie w prawie krajowym lub praktykach krajowych. Biorąc pod uwagę, że istniejące ramy ostrożnościowe nie odnoszą się do wszystkich rodzajów ryzyka, na jakie są narażone i jakie stwarzają niektóre rodzaje firm inwestycyjnych, w odniesieniu do niektórych firm inwestycyjnych w niektórych państwach członkowskich zastosowano duże narzuty kapitałowe. Należy ustanowić jednolite przepisy odnoszące się do tych rodzajów ryzyka w celu zapewnienia zharmonizowanego nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi w całej Unii.
- (6) Wymagany jest zatem szczególny system ostrożnościowy dla firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego za względu na ich wielkość i wzajemne powiązania z innymi podmiotami finansowymi i gospodarczymi. Firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym powinny jednak nadal podlegać istniejącym ramom ostrożnościowym na podstawie dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wspomniane firmy inwestycyjne są podzbiorem firm inwestycyjnych, do których ramy ustanowione dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 mają obecnie zastosowanie, i nie korzystają ze specjalnych wyłączeń z żadnego z podstawowych wymogów określonych w tych ramach. Największe

i najbardziej wzajemnie powiązane firmy inwestycyjne mają model biznesowy i profile ryzyka podobne do modeli biznesowych i profili ryzyka istotnych instytucji kredytowych – świadczą usługi podobne do usług bankowych i zapewniają zabezpieczenie przed ryzykiem na znaczną skalę. Co więcej, firmy inwestycyjne o znaczeniu systemowym są wystarczająco duże i mają modele biznesowe i profile ryzyka, które stanowią zagrożenie dla stabilności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych stojące na równi z zagrożeniami stwarzanymi przez duże instytucje kredytowe. W związku z tym te firmy inwestycyjne powinny nadal podlegać przepisom określonym w dyrektywie 2013/36/UE i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

- (7) Mogą istnieć państwa członkowskie, w których organy odpowiedzialne za nadzór ostrożnościowy nad firmami inwestycyjnymi są odrębne od organów, które zajmują się nadzorem zachowań na rynku. Niezbędne jest zatem utworzenie mechanizmu współpracy i wymiany informacji między tymi organami.
- (8) W celu wspierania harmonizacji standardów i praktyk nadzoru w Unii Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien zachować główne kompetencje w zakresie koordynacji i konwergencji praktyk nadzorczych w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (9) Wymagany poziom kapitału założycielskiego firmy inwestycyjnej powinien opierać się na rodzajach usług i działalności, do świadczenia względnie prowadzenia których firma inwestycyjna jest upoważniona zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE. Z jednej strony przewidziana w dyrektywie 2013/36/UE możliwość obniżenia przez państwa członkowskie wymaganego poziomu kapitału założycielskiego w szczególnych sytuacjach, a z drugiej nierównomierne wdrożenie tej dyrektywy doprowadziły do sytuacji, w której wymagane poziomy kapitału założycielskiego są różne w poszczególnych krajach Unii. Aby wyeliminować to rozdrobnienie, należy zharmonizować wymagany poziom kapitału założycielskiego.
- (10) Firmy inwestycyjne zostają wprowadzone wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jednakże pewne pojęcia stosowane w kontekście dyrektywy 2013/36/UE oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zachowują swoje dobrze ugruntowane znaczenie. Aby umożliwić i ułatwić spójne rozumienie tych pojęć w przypadku, gdy są one stosowane – w unijnych aktach prawnych – w odniesieniu do firm inwestycyjnych, zawarte w tychże aktach odniesienia do kapitału założycielskiego firm inwestycyjnych, uprawnień nadzorczych właściwych organów właściwych dla firm inwestycyjnych, procesu oceny adekwatności kapitału wewnętrznego firm inwestycyjnych, procesu przeglądu i oceny nadzorczej dokonywanych przez właściwe organy właściwe dla firm inwestycyjnych oraz przepisów dotyczących zarządzania i wynagrodzenia mających zastosowanie do firm inwestycyjnych należy traktować jako odnoszące się do odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy.

Jeżeli chodzi o odniesienia do kwoty kapitału założycielskiego, zastosowanie ma określona korelacja. Poziomy kapitału założycielskiego określone w art. 8 niniejszej dyrektywy należy, z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy, rozumieć jako zastępujące odniesienia do poziomów kapitału założycielskiego określone w dyrektywie 2013/36/UE w następujący sposób: kapitał założycielski firm inwestycyjnych, o którym mowa w art. 28 dyrektywy 2013/36/UE, należy rozumieć

jako kapitał założycielski, o którym mowa w art. 8 ust. 1; kapitał założycielski firm inwestycyjnych, o którym mowa w art. 29 lub 31 dyrektywy 2013/36/UE, należy rozumieć jako kapitał założycielski, o którym mowa w art. 8 ust. 2 lub 3, w zależności od rodzaju usług świadczonych i działalności prowadzonej przez firmę inwestycyjną; kapitał założycielski, o którym mowa w art. 30 dyrektywy 2013/36/UE, należy rozumieć jako kapitał założycielski, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

- (11) Odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga przejścia odpowiedzialności za nadzorowanie finansowej solidności firmy inwestycyjnej – w szczególności jej wypłacalności – przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia. Aby zagwarantować skuteczny nadzór nad firmami inwestycyjnymi również w innych państwach członkowskich, w których świadczą one usługi lub posiadają oddział, należy zapewnić bliską współpracę z właściwymi organami tych innych państw członkowskich.
- (12) Do celów informacyjnych i nadzorczych, zwłaszcza w celu zapewnienia stabilności systemu finansowego, właściwe organy przyjmujących państw członkowskich powinny w poszczególnych przypadkach mieć możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu, kontrolowania działalności oddziałów firm inwestycyjnych na swoim terytorium oraz żądania udzielenia informacji na temat działalności tych oddziałów. Odpowiedzialność za środki nadzorcze wobec tych oddziałów powinna jednak spoczywać na państwie członkowskim pochodzenia.
- (13) W celu ochrony szczególnie chronionych informacji handlowych właściwe organy powinny być związane przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej podczas wykonywania swoich zadań nadzorczych i wymiany informacji poufnych.
- (14) W celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz ochrony klientów firm inwestycyjnych audytorzy powinni niezwłocznie powiadamiać właściwe organy o faktach, które mogą mieć poważne konsekwencje dla sytuacji finansowej firmy inwestycyjnej lub dla organizacji takiej firmy pod względem administracyjnym i księgowym.
- (15) Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy należy przeprowadzać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679²⁸ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 45/2001²⁹. W szczególności, jeżeli niniejsza dyrektywa zezwala na wymianę danych osobowych z państwami trzecimi, należy zastosować odnośne przepisy określone w rozdziale V rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 45/2001.
- (16) W celu zabezpieczenia zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie oraz w [rozporządzeniu (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] państwa członkowskie powinny określić sankcje administracyjne i inne środki administracyjne, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W celu zapewnienia odstraszającego efektu sankcji administracyjnych informacje o ich nałożeniu należy publikować, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

przypadków. Aby umożliwić klientom i inwestorom podjęcie świadomej decyzji dotyczącej ich wariantów inwestycyjnych, klienci i inwestorzy powinni mieć dostęp do informacji dotyczących sankcji administracyjnych i środków administracyjnych nałożonych na firmy inwestycyjne.

- (17) W celu wykrywania naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz naruszeń przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] państwa członkowskie powinny dysponować niezbędnymi uprawnieniami dochodzeniowymi oraz powinny ustanowić skuteczne mechanizmy zgłaszania potencjalnych lub faktycznych naruszeń.
- (18) Firmy inwestycyjne powinny posiadać kapitał wewnętrzny adekwatny pod względem ilości, jakości i rozkładu, aby pokryć konkretne ryzyka, na które są lub mogą być narażone. Właściwe organy powinny zapewnić, aby firmy inwestycyjne posiadały odpowiednie strategie i procesy oceny i utrzymania adekwatności ich kapitału wewnętrznego.
- (19) Uprawnienia do dokonywania przeglądu nadzorczego i oceny nadzorczej powinny w dalszym ciągu stanowić istotne narzędzie regulacyjne umożliwiające właściwym organom ocenę elementów jakościowych, takich jak m.in. zarządzanie i kontrole wewnętrzne oraz procesy i procedury zarządzania ryzykiem, a także – w razie potrzeby – ustalanie dodatkowych wymogów, w szczególności w zakresie wymogów kapitałowych i wymogów dotyczących płynności.
- (20) Aby dostosować poziom wynagrodzeń do profilu ryzyka firm inwestycyjnych i aby zagwarantować równe warunki działania, firmy inwestycyjne powinny podlegać jasnym zasadom w zakresie ładu korporacyjnego i zasadom dotyczącym wynagrodzenia uwzględniającym różnice między instytucjami kredytowymi a firmami inwestycyjnymi. Małe i niepowiązane wzajemnie firmy inwestycyjne powinny być jednak wyłączone z tych zasad, ponieważ ustanowione w dyrektywie 2014/65/UE przepisy odnoszące się do wynagrodzenia i ładu korporacyjnego są dostatecznie kompleksowe dla tego rodzaju firm.
- (21) Podobnie w sprawozdaniu Komisji COM(2016) 510³⁰ wykazano, że określone w dyrektywie 2013/36/UE wymogi dotyczące odroczenia i wypłaty w instrumentach nie są odpowiednie w przypadku małych i nieskomplikowanych firm inwestycyjnych lub w przypadku pracowników o niskim poziomie wynagrodzenia zmiennego. Jasne, spójne i zharmonizowane kryteria identyfikacji firm inwestycyjnych i osób fizycznych wyłączonych ze wspomnianych wymogów są niezbędne w celu zapewnienia konwergencji w zakresie nadzoru i w celu zagwarantowania równych warunków działania. Jednocześnie stosowne jest jednak przyznanie właściwym organom pewnej elastyczności, aby umożliwić nałożenie bardziej rygorystycznych wymogów w sytuacji, gdy uznają one to za konieczne.
- (22) Firmom inwestycyjnym należy zapewnić pewną elastyczność w zakresie wykorzystywania przez nie instrumentów niepieniężnych na potrzeby wypłacania wynagrodzenia zmiennego, o ile instrumenty te skutecznie służą osiągnięciu celu pogodzenia interesów pracowników i interesów różnych zainteresowanych stron, takich jak akcjonariusze i kredytodawcy, i przyczyniają się do dostosowania wynagrodzenia zmiennego do profilu ryzyka firmy inwestycyjnej.

³⁰ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady, „Ocena przepisów dotyczących wynagrodzeń na podstawie dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013” (COM(2016) 510 final).

- (23) Przychody firm inwestycyjnych w formie opłat, prowizji lub innych przychodów w odniesieniu do świadczenia różnych usług inwestycyjnych są wysoce nieprzewidywalne. Ograniczenie zmiennego składnika wynagrodzenia do części stałego składnika wynagrodzenia wpłynęłoby na możliwość zmniejszania przez firmę wynagrodzenia w okresach zmniejszonych przychodów i mogłoby prowadzić do zwiększenia podstawowych kosztów stałych firmy, co stwarzałoby ryzyko dla zdolności firmy do przetrwania okresów pogorszenia koniunktury gospodarczej lub zmniejszonych przychodów. Aby uniknąć tego ryzyka, nie należy nakładać wymogu jednolitej maksymalnej proporcji składników zmiennych i stałych wynagrodzenia na firmy inwestycyjne niemające znaczenia systemowego. Zamiast tego wspomniane firmy inwestycyjne same powinny ustalić odpowiedni stosunek.
- (24) W odpowiedzi na rosnące potrzeby społeczeństwa pod względem przejrzystości podatkowej oraz na propagowanie korporacyjnej odpowiedzialności firm inwestycyjnych należy wymagać od firm inwestycyjnych ujawniania niektórych informacji, w tym informacji dotyczących osiągniętych zysków, zapłaconych podatków i wszelkich otrzymanych dotacji publicznych.
- (25) Aby uwzględnić ryzyka występujące na szczeblu grupy składającej się wyłącznie z firm inwestycyjnych, metodę konsolidacji ostrożnościowej wymaganą rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 należy zastąpić grupowym testem kapitałowym. Wyznaczenie organu sprawującego nadzór nad grupą powinno jednak opierać się na tych samych zasadach, które stosuje się w przypadku nadzoru na zasadzie skonsolidowanej. Aby zapewnić należytą współpracę, kluczowe elementy środków koordynacji, a w szczególności wymogi informacyjne w sytuacjach nadzwyczajnych lub uzgodnienia dotyczące współpracy i koordynacji, powinny być podobne do kluczowych elementów koordynacji mających zastosowanie w kontekście jednolitego zbioru przepisów dla instytucji kredytowych.
- (26) Z jednej strony Komisja powinna być w stanie przedłożyć Radzie zalecenia dotyczące negocjacji umów między Unią a państwami trzecimi w sprawie praktycznego sprawowania nadzoru w zakresie zgodności z grupowym testem kapitałowym nad firmami inwestycyjnymi, których jednostki dominujące mają siedzibę w państwach trzecich, oraz nad firmami inwestycyjnymi prowadzącymi działalność w państwach trzecich, których jednostki dominujące mają siedzibę w Unii. Z drugiej strony państwa członkowskie i EUNB powinny być także w stanie ustanawiać porozumienia administracyjne z państwami trzecimi, aby wykonywać swoje zadania nadzorcze.
- (27) Aby zagwarantować pewność prawa i uniknąć dublowania się ram ostrożnościowych mających zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i firm inwestycyjnych oraz ram ustanowionych niniejszą dyrektywą, wprowadza się zmiany do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w celu wyłączenia firm inwestycyjnych z zakresu ich stosowania. Firmy inwestycyjne wchodzące w skład grupy bankowej powinny jednak nadal podlegać tym przepisom rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE, które są istotne dla grupy bankowej, takim jak przepisy dotyczące unijnej pośredniej jednostki dominującej, o której mowa w [art. 21b] dyrektywy 2013/36/UE, i przepisy dotyczące konsolidacji ostrożnościowej określone w części pierwszej tytuł 2 rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
- (28) Konieczne jest określenie kroków, jakie muszą podjąć przedsiębiorstwa w celu potwierdzenia, czy wchodzą one w zakres definicji instytucji kredytowej określonej

w art. 4. ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i czy w związku z tym muszą uzyskać zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa. Ponieważ niektóre firmy inwestycyjne prowadzą już działalność, o której mowa w pkt 3 i 6 w sekcji A załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, konieczne jest również zapewnienie jasności co do ciągłości każdego zezwolenia udzielonego na prowadzenie tej działalności.

- (29) W celu zapewnienia skutecznego nadzoru istotne jest, aby przedsiębiorstwa spełniające warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 złożyły wniosek o zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa. Właściwe organy powinny zatem mieć możliwość nałożenia sankcji na przedsiębiorstwa, które nie złożyły wniosku o takie zezwolenie.
- (30) Z chwilą jej wejścia w życie zmiana definicji „instytucji kredytowej” w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadzona rozporządzeniem [rozporządzenie (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] może objąć firmy inwestycyjne, które już prowadzą działalność na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE. Przedsiębiorstwom tym należy zezwolić na dalsze prowadzenie działalności na podstawie posiadanego zezwolenia na działalność jako firma inwestycyjna do momentu wydania zezwolenia na działalność jako instytucja kredytowa. Takie firmy inwestycyjne powinny złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na działalność jako instytucja kredytowa najpóźniej wtedy, gdy średnia łączna miesięczna wartość ich aktywów przekracza którykolwiek z progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przez okres dwunastu następujących po sobie miesięcy. Jeżeli firma inwestycyjna przekracza którykolwiek z progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy, należy obliczyć średnią łączną miesięczną wartość jej aktywów, biorąc pod uwagę okres dwunastu następujących po sobie miesięcy poprzedzający ten dzień. Takie firmy inwestycyjne powinny złożyć wniosek o zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa w ciągu roku i jednego dnia po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.
- (31) Zmiana definicji „instytucji kredytowej” w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 wprowadzona rozporządzeniem [rozporządzenie (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] może również dotyczyć przedsiębiorstw, które złożyły już wniosek o zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE i w przypadku których wniosek ten nie został jeszcze rozpatrzony. Takie wnioski należy przekazać właściwym organom na podstawie dyrektywy 2013/36/UE i rozpatrzyć je zgodnie z przepisami dotyczącymi udzielenia zezwolenia określonymi w tej dyrektywie, jeżeli przewidziana łączna wartość aktywów przedsiębiorstwa osiąga którykolwiek z progów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (32) Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, powinny również podlegać wszystkim wymogom w zakresie dostępu do działalności instytucji kredytowych określonym w tytule III dyrektywy 2013/36/UE, w tym przepisom dotyczącym cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 18 tej dyrektywy. Należy jednak zmienić art. 18 tej dyrektywy aby zapewnić, by właściwe organy mogły również cofnąć zezwolenie udzielone instytucji kredytowej w sytuacji, gdy instytucja kredytowa wykorzystuje zezwolenie wyłącznie w celu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a jej średnia łączna wartość aktywów jest przez okres 5 następujących

po sobie lat niższa niż wartości progowe określone w tymże artykule 4 ust. 1 pkt 1 lit. b).

- (33) Zgodnie z art. 39 dyrektywy 2014/65/UE firmy z państw trzecich, które świadczą usługi finansowe w UE, podlegają krajowym systemom prawnym, które mogą wymagać utworzenia oddziału w państwie członkowskim. Aby ułatwić regularne monitorowanie i ocenę działalności prowadzonej przez firmy z państw trzecich za pośrednictwem oddziałów utworzonych w Unii, właściwe organy powinny być informowane o skali i zakresie usług świadczonych i działalności prowadzonej na ich terytorium za pośrednictwem oddziałów.
- (34) EUNB we współpracy z ESMA opublikował sprawozdanie oparte na dogłębnej analizie podstawowej, zgromadzonych danych i konsultacjach w zakresie szczególnego systemu ostrożnościowego dla wszystkich firm inwestycyjnych niemających znaczenia systemowego, które służy jako podstawa zmienionych ram ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych.
- (35) Aby zapewnić zharmonizowane stosowanie niniejszej dyrektywy EUNB należy powierzyć obowiązek opracowania projektów standardów technicznych mających na celu sprecyzowanie informacji, które organy państwa pochodzenia i organy państwa przyjmującego powinny wymieniać w kontekście nadzoru, określenie sposobu dokonywania przez firmy inwestycyjne oceny skali ich działalności do celów wymogów w zakresie zarządzania wewnętrznego oraz w szczególności określenie, czy stanowią one małe i niepowiązane wzajemnie firmy. W standardach technicznych należy również zdefiniować pracowników, którzy mają znaczący wpływ na profil ryzyka firm do celów przepisów dotyczących wynagrodzeń, oraz określić dodatkowe instrumenty Tier I i Tier II, które zaliczają się do wynagrodzenia zmiennego. W standardach technicznych należy także określić elementy oceny zakresu stosowania wymogów w zakresie zarządzania wewnętrznego, przejrzystości, traktowania ryzyka i wynagrodzeń, a także kwestie związane z nakładaniem dodatkowych wymogów kapitałowych przez właściwe organy oraz funkcjonowaniem kolegiów organów nadzoru.
- (36) Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy oraz uwzględnić zmiany na rynkach finansowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do doprecyzowania definicji zawartych w niniejszej dyrektywie, ocen kapitału wewnętrznego i ocen ryzyka firm inwestycyjnych oraz uprawnień właściwych organów do przeglądu i oceny nadzorczej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (37) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy, mając na uwadze w szczególności przyjęcie projektu wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez EUNB dotyczących wymogów w zakresie wymiany informacji między właściwymi organami, a także aby uwzględnić zmiany

warunków gospodarczych i monetarnych w odniesieniu do poziomów wymogów w zakresie kapitału założycielskiego dla firm inwestycyjnych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³¹.

- (38) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, tj. ustanowienie skutecznych i proporcjonalnych ram ostrożnościowych w celu zapewnienia, by firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności w całej Unii działały w oparciu o solidne podstawy finansowe oraz były zarządzane w prawidłowy sposób, w tym w najlepiej pojętym interesie ich klientów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (39) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających³² państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące:

- a) kapitału założycielskiego firm inwestycyjnych;
- b) uprawnień i narzędzi nadzorczych na potrzeby nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad firmami inwestycyjnymi;
- c) nadzoru ostrożnościowego sprawowanego nad firmami inwestycyjnymi przez właściwe organy w sposób, który jest zgodny z przepisami określonymi w [rozporządzeniu (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³² Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- d) wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji w obszarze nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do firm inwestycyjnych, które posiadają zezwolenie i są objęte nadzorem na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE³³.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
- 1) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo usług pomocniczych zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 2) „zezwolenie” oznacza zezwolenie na działalność jako firma inwestycyjna zgodnie z tytułem II dyrektywy 2014/65/UE;
 - 3) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 30 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 4) „bliskie powiązania” oznaczają bliskie powiązania zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 5) „właściwy organ” oznacza organ lub podmiot publiczny państwa członkowskiego oficjalnie uznany w prawie krajowym, który na mocy prawa krajowego jest uprawniony do nadzorowania firm inwestycyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą w ramach systemu nadzoru funkcjonującego w danym państwie członkowskim;
 - 6) „podmioty prowadzące handel towarami” oznaczają podmioty prowadzące handel towarami zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 145 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 7) „kontrola” oznacza stosunek zachodzący między jednostką dominującą i jej jednostką zależną, jak opisano w art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE³⁴ lub w standardach rachunkowości, którym podlega firma inwestycyjna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002³⁵, bądź też podobny stosunek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem;
 - 8) „zgodność z grupowym testem kapitałowym” oznacza zachowanie zgodności z wymogami art. 7 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] przez jednostkę dominującą w grupie firm inwestycyjnych;

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

³⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

- 9) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 600/2014³⁶;
- 11) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 13 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
- 12) „grupa” oznacza grupę zdefiniowaną w art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;
- 13) „organ sprawujący nadzór nad grupą” oznacza właściwy organ, który odpowiada za nadzór nad zachowaniem zgodności z grupowym testem kapitałowym przez unijne dominujące firmy inwestycyjne oraz firmy inwestycyjne kontrolowane przez unijne dominujące inwestycyjne spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej;
- 14) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza macierzyste państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE;
- 15) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 56 dyrektywy 2014/65/UE;
- 16) „kapitał założycielski” oznacza kapitał, który jest wymagany w celu uzyskania zezwolenia na działalność jako firma inwestycyjna;
- 17) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE;
- 18) „grupa firm inwestycyjnych” oznacza grupę firm inwestycyjnych zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 23 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
- 19) „inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza inwestycyjną spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 21 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
- 20) „usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjna” oznaczają usługi inwestycyjne i działalność inwestycyjną zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE;
- 21) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 dyrektywy 2014/65/UE;
- 22) „organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej” oznacza organ zarządzający działający w roli obejmującej nadzorowanie i monitorowanie procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo;
- 23) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁷;

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

³⁷ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG,

- 24) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza kadrę kierowniczą wyższego szczebla zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 25) „jednostka dominująca” oznacza przedsiębiorstwo dominujące zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 32 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 26) „jednostka zależna” oznacza przedsiębiorstwo zależne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 33 dyrektywy 2014/65/UE;
 - 27) „ryzyko systemowe” oznacza ryzyko systemowe zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2013/36/UE.
 - 28) „unijna dominująca firma inwestycyjna” oznacza unijną dominującą firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 49 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - 29) „unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa” oznacza unijną dominującą inwestycyjną spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 50 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - 30) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 51 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu doprecyzowania:
- a) definicji ustanowionych w ust. 1 celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy;
 - b) definicji ustanowionych w ust. 1 celem uwzględnienia przy stosowaniu niniejszej dyrektywy zmian zachodzących na rynkach finansowych.

TYTUŁ II

WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 4

Wyznaczenie właściwych organów i ich uprawnienia

1. Państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej właściwych organów, które wykonują funkcje i obowiązki przewidziane niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie informują Komisję i EUNB o wyznaczeniu takich organów, a jeżeli wyznaczono więcej niż jeden właściwy organ, informują również o funkcjach i obowiązkach każdego właściwego organu.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy sprawowały nadzór nad działalnością firm inwestycyjnych, a w stosownych przypadkach nad działalnością inwestycyjnych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w celu oceny zgodności z wymogami określonymi

92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

w niniejszej dyrektywie i w [rozporządzeniu (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia, w tym uprawnienie do przeprowadzania kontroli na miejscu zgodnie z art. 12, w celu uzyskania informacji niezbędnych do oceny zgodności firm inwestycyjnych, a w stosownych przypadkach inwestycyjnych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie i w [rozporządzeniu (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] oraz w celu prowadzenia dochodzeń w odniesieniu do możliwych naruszeń tych wymogów.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały specjalistyczną wiedzę, zasoby, zdolność operacyjną, uprawnienia oraz niezależność, których wymaga wykonywanie określonych w niniejszej dyrektywie funkcji związanych z nadzorem ostrożnościowym, dochodzeniami i sankcjami.
5. Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych przedkładania właściwym dla nich właściwym organom wszelkich informacji potrzebnych do oceny przestrzegania przez firmy inwestycyjne przepisów krajowych, które transponują niniejszą dyrektywę, oraz przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]]. Mechanizmy kontroli wewnętrznej oraz procedury administracyjne i księgowo-firm inwestycyjnych umożliwiają właściwym organom sprawdzenie w każdej chwili przestrzegania wymienionych przepisów przez te podmioty.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne rejestrowały wszystkie swoje transakcje oraz dokumentowały systemy i procesy, które podlegają przepisom niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w sposób umożliwiający właściwym organom ocenę w każdej chwili przestrzegania przepisów krajowych, które transponują niniejszą dyrektywę, oraz przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

Artykuł 5

Współpraca w obrębie państwa członkowskiego

1. Właściwe organy prowadzą ścisłą współpracę z organami lub podmiotami publicznymi, które odpowiadają za nadzór nad instytucjami kredytowymi i instytucjami finansowymi w danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie wymagają, aby te właściwe organy oraz te organy lub podmioty publiczne wymieniały się wszelkimi informacjami o podstawowym znaczeniu lub istotnymi dla wykonywania ich funkcji i obowiązków.
2. Właściwe organy, które są inne niż właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, ustanawiają mechanizm współpracy z tymi organami i mechanizm wymiany wszelkich informacji, które są istotne dla wykonywania ich odpowiednich funkcji i obowiązków.

Artykuł 6

Współpraca w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego

Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy uwzględniają zbieżność narzędzi nadzorczych oraz praktyk nadzorczych przy stosowaniu przepisów prawa przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) właściwe organy, będące stronami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, współpracowały w duchu zaufania i pełnego wzajemnego poszanowania, w szczególności przy zapewnianiu przepływu stosownych i wiarygodnych informacji między nimi a pozostałymi stronami tego systemu;
- b) właściwe organy uczestniczyły w działaniach EUNB i – w stosownych przypadkach – w kolegiach organów nadzoru, o których mowa w art. 44 i 116 dyrektywy 2013/36/UE;
- c) właściwe organy dokładały wszelkich starań w celu zastosowania się do wytycznych i zaleceń wydawanych przez EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010³⁸ i reagowały na ostrzeżenia i zalecenia wydawane przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010³⁹;
- d) właściwe organy ściśle współpracowały z ERRS;
- e) zadania i uprawnienia powierzone właściwym organom nie utrudniały wykonywania obowiązków tych właściwych organów jako członków EUNB lub ERRS lub obowiązków wynikających z przepisów niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

Artykuł 7

Unijny wymiar działań nadzorczych

Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

TYTUŁ III KAPITAŁ ZAŁOŻYCIELSKI

Artykuł 8 Kapitał założycielski

1. Kapitał założycielski firmy inwestycyjnej wymagany zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/65/UE w celu uzyskania zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej wyszczególnionych w sekcji A pkt 3, 6, 8 lub 9 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE wynosi 750 000 EUR.
2. Kapitał założycielski firmy inwestycyjnej wymagany zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/65/UE w celu uzyskania zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej wyszczególnionych w sekcji A pkt 1, 2, 4, 5 lub 7 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE przez firmę inwestycyjną, która nie ma uprawnień do przechowywania środków pieniężnych klienta lub papierów wartościowych należących do jej klientów, wynosi 75 000 EUR.
3. Kapitał założycielski firmy inwestycyjnej wymagany zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/65/UE od firm inwestycyjnych innych niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 150 000 EUR.
4. W drodze aktów wykonawczych Komisja aktualizuje kwoty kapitału założycielskiego, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, aby uwzględnić zmiany warunków gospodarczych i monetarnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 9 Struktura kapitału założycielskiego

Kapitał założycielski firmy inwestycyjnej obejmuje co najmniej jedną z pozycji, o których mowa w art. 9 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

TYTUŁ IV NADZÓR OSTROŻNOŚCIOWY

ROZDZIAŁ 1 Zasady nadzoru ostrożnościowego

SEKCJA 1 UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO POCHODZENIA I PRZYJMUJĄCEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Artykuł 10

Kompetencje właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia

Za nadzór ostrożnościowy nad firmą inwestycyjną odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, nie naruszając tych przepisów niniejszej dyrektywy, które nakładają ten obowiązek na właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Współpraca między właściwymi organami różnych państw członkowskich

1. Właściwe organy różnych państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę w celu realizacji swoich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i z [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w szczególności prowadząc terminową wymianę informacji na temat firm inwestycyjnych, w tym:
 - a) informacji na temat struktury zarządzania i własności w firmie inwestycyjnej;
 - b) informacji na temat spełniania wymogów kapitałowych przez firmę inwestycyjną;
 - c) informacji na temat ryzyka koncentracji i płynności firmy inwestycyjnej;
 - d) informacji na temat procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w firmie inwestycyjnej;
 - e) wszelkich innych istotnych czynników, które mogą wpływać na ryzyko stwarzane przez firmę inwestycyjną.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia bezzwłocznie przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego wszelkie informacje i ustalenia, które uzyskały w ramach nadzoru nad działalnością danej firmy inwestycyjnej i które mają związek z potencjalnymi problemami oraz czynnikami ryzyka stwarzanymi przez tę firmę inwestycyjną, zagrażającymi ochronie klientów lub stabilności systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia działają na podstawie informacji przekazanych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, stosując wszelkie niezbędne środki, aby uniknąć potencjalnych problemów i czynników ryzyka, o których mowa w ust. 2, lub im zaradzić. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia na wniosek właściwych organów

przyjmującego państwa członkowskiego wyjaśniają im sposób uwzględnienia informacji i ustaleń przekazanych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli po przekazaniu informacji i ustaleń, o których mowa w ust. 2, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uznają, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie zastosowały żadnych niezbędnych środków, o których mowa w ust. 3, wówczas właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą, po poinformowaniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i EUNB, zastosować stosowne środki, aby chronić klientów, na rzecz których świadczone są usługi, lub by chronić stabilność systemu finansowego.
5. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, które nie zgadzają się ze środkami zastosowanymi przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, mogą skierować daną sprawę do EUNB, który może podejmować działania zgodnie z procedurą określoną w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, przyjmuje on decyzję w terminie jednego miesiąca.
6. EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów dotyczących rodzaju i charakteru informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
7. EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych służących ustanowieniu standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji, które mogą ułatwić nadzór nad firmami inwestycyjnymi.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
8. EUNB przedstawi Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 6 i 7, do dnia [dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Artykuł 12

Kontrola na miejscu i inspekcja oddziałów ustanowionych w innym państwie członkowskim

1. W przypadku gdy firma inwestycyjna działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwa członkowskie zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia możliwość, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przeprowadzania na miejscu kontroli informacji, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz inspekcji tego oddziału.
2. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, do celów nadzoru i jeśli uznają to za istotne z uwagi na stabilność systemu finansowego przyjmującego

państwa członkowskiego, są uprawnione do przeprowadzania w indywidualnych przypadkach kontroli na miejscu i inspekcji działalności prowadzonej przez oddziały firm inwestycyjnych na terytorium tego państwa członkowskiego oraz do żądania od oddziału udostępnienia informacji na temat jego działalności.

Przed przeprowadzeniem takich kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego konsultują się z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia.

Po przeprowadzeniu wspomnianych kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia uzyskane informacje, które są istotne dla oceny ryzyka danej firmy inwestycyjnej.

SEKCJA 2

TAJEMNICA ZAWODOWA I OBOWIĄZEK POWIADAMIANIA

Artykuł 13

Tajemnica zawodowa i wymiana informacji poufnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy oraz wszystkie osoby powiązane z tymi organami, w tym osoby, o których mowa w art. 76 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, były objęte zobowiązaniem do zachowania tajemnicy zawodowej do celów niniejszej dyrektywy oraz [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego informacje poufne, które takie organy i osoby uzyskują w trakcie pełnienia swoich obowiązków, mogą być ujawniane jedynie w postaci skróconej lub zbiorczej, pod warunkiem że nie można zidentyfikować poszczególnych firm inwestycyjnych ani osób.

W przypadku gdy firma inwestycyjna ogłosiła upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą stron trzecich, mogą zostać ujawnione w ramach postępowania sądowego w sprawach cywilnych lub gospodarczych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia tego postępowania.

2. Właściwe organy wykorzystują informacje poufne zgromadzone, otrzymane w drodze wymiany lub przekazane na podstawie niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] wyłącznie do celu wykonywania swoich obowiązków, w szczególności:
 - a) w celu monitorowania przepisów ostrożnościowych określonych w niniejszej dyrektywie i [rozporządzeniu (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - b) w celu nałożenia sankcji;
 - c) w odwoławczych postępowaniach administracyjnych dotyczących decyzji wydanych przez właściwe organy;
 - d) w postępowaniach sądowych wszczętych na mocy art. 21.
3. Osoby fizyczne i prawne lub organy inne niż właściwe organy otrzymujące informacje poufne na podstawie niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] wykorzystują te informacje wyłącznie do celów wyraźnie określonych przez właściwe organy lub zgodnie z prawem krajowym.
4. Właściwe organy mogą wymieniać informacje poufne do celów opisanych w ust. 2, mogą wyraźnie określić, w jaki sposób informacje te mają być traktowane, a także mogą wyraźnie ograniczyć wszelkie dalsze przekazywanie tych informacji.
5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia właściwym organom przekazywania informacji poufnych Komisji Europejskiej, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania uprawnień Komisji.
6. Właściwe organy mogą przekazywać informacje poufne EUNB, ESMA, ERRS, bankom centralnym państw członkowskich, ESBC oraz EBC, w ramach ich

kompetencji jako władz monetarnych oraz, w stosownych przypadkach, organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i systemów rozrachunku, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania ich zadań.

Artykuł 14

Porozumienia administracyjne dotyczące wymiany informacji z państwami trzecimi

Państwa członkowskie i – zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – EUNB mogą w celu wykonywania swoich zadań nadzorczych zgodnie z niniejszą dyrektywą lub [rozporządzeniem (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] zawierać porozumienia administracyjne z organami nadzoru państw trzecich, aby wymieniać informacje, w tym informacje dotyczące:

- a) nadzorowania instytucji finansowych i rynków finansowych;
- b) prowadzenia postępowania w sprawie likwidacji i upadłości firm inwestycyjnych i postępowania w innych podobnych sprawach;
- c) nadzorowania organów zaangażowanych w postępowania w sprawie likwidacji i upadłości firm inwestycyjnych i postępowania w innych podobnych sprawach;
- d) prowadzenia ustawowych badań instytucji finansowych lub instytucji, które zarządzają planami rekompensat;
- e) nadzorowania osób zobowiązanych do wykonywania ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji finansowych;
- f) nadzorowania osób działających na rynkach uprawnień do emisji w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych;
- g) nadzorowania osób działających na rynkach instrumentów pochodnych opartych na towarach rolnych w celu zapewnienia skonsolidowanego obrazu rynków finansowych i kasowych.

W porozumieniach tych uwzględnia się przepisy dotyczące tajemnicy służbowej lub zawodowej, które są równoważne z przepisami ustanowionymi w art. 13 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15

Obowiązki osób odpowiedzialnych za badanie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych

Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba upoważniona zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE⁴⁰ i wykonująca w firmie inwestycyjnej zadania opisane w art. 73 dyrektywy 2009/65/WE⁴¹ lub w art. 34 dyrektywy 2013/34/UE lub jakiegokolwiek inne ustawowe zadania była zobowiązana do bezzwłocznego powiadamiania właściwych organów o wszelkich

⁴⁰ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

⁴¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

faktach lub decyzjach dotyczących danej firmy inwestycyjnej lub dotyczących przedsiębiorstwa blisko powiązanego z tą firmą inwestycyjną, które:

- a) stanowią istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych określonych na podstawie niniejszej dyrektywy;
- b) mogą naruszać ciągłość funkcjonowania firmy inwestycyjnej; lub
- c) mogą prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub mogą prowadzić do wydania opinii z zastrzeżeniami.

SEKCJA 3

SANKCJE, UPRAWNIENIA DOCHODZENIOWE I PRAWO DO ODWOŁANIA

Artykuł 16

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych odnoszących się do naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w których uwzględniają wystąpienie następujących przypadków:
 - a) firma inwestycyjna nie posiada wewnętrznych zasad zarządzania określonych w art. 24;
 - b) firma inwestycyjna nie przekazuje właściwym organom informacji dotyczących przestrzegania obowiązku spełnienia wymogów kapitałowych określonych w art. 11 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] lub przekazuje informacje niekompletne lub niedokładne, naruszając tym samym art. 52 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia;
 - c) firma inwestycyjna nie przekazuje właściwym organom informacji dotyczących ryzyka koncentracji lub przekazuje informacje niekompletne lub niedokładne, naruszając tym samym art. 34 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - d) firma inwestycyjna doprowadza do powstania ryzyka koncentracji przekraczającego limity określone w art. 36 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], bez uszczerbku dla przepisów art. 37 i 38 tego rozporządzenia;
 - e) firma inwestycyjna wielokrotnie lub stale nie posiada płynnych aktywów, naruszając tym samym art. 42 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], bez uszczerbku dla przepisów art. 43 tego rozporządzenia;
 - f) firma inwestycyjna nie ujawnia informacji lub przekazuje informacje niekompletne lub niedokładne, naruszając tym samym przepisy ustanowione w części szóstej [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];

- g) firma inwestycyjna dokonuje płatności na rzecz posiadaczy instrumentów włączonych do funduszy własnych firmy inwestycyjnej, podczas gdy w art. 28, 52 lub 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zakazuje się takich płatności na rzecz posiadaczy instrumentów włączonych do funduszy własnych;
- h) stwierdzono, że firma inwestycyjna dopuściła się poważnego naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849⁴²;
- i) firma inwestycyjna zezwoliła osobie lub osobom niespełniającym wymogów art. 91 dyrektywy 2013/36/UE na objęcie lub zachowanie funkcji członka organu zarządzającego;

Państwa członkowskie, które nie wprowadzają przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń podlegających krajowemu prawu karnemu, informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, obejmują następujące sankcje i środki:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną, firmę inwestycyjną, inwestycyjną spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie oraz wskazującej charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w firmach inwestycyjnych wobec członków organu zarządzającego firmy inwestycyjnej lub wobec każdej innej osoby fizycznej;
- d) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, który obejmuje odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat;
- e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty tych korzyści lub strat;
- f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe wynoszące maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień [dzień wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.;

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. d), jest jednostką zależną, właściwy dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku naruszenia przez firmę inwestycyjną przepisów krajowych transponujących przepisy niniejszej dyrektywy lub przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] można było stosować sankcje wobec członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych odpowiedzialnych za naruszenie w świetle prawa krajowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:
- a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
 - b) stopnia odpowiedzialności osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za dane naruszenie;
 - c) sytuacji finansowej osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za dane naruszenie, w tym wysokości całkowitych obrotów osób prawnych lub rocznego dochodu osób fizycznych;
 - d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osoby prawne odpowiedzialne za dane naruszenie;
 - e) wszelkich strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia;
 - f) poziomu współpracy z odpowiednimi właściwymi organami;
 - g) uprzednich naruszeń popełnionych przez osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za dane naruszenie;
 - h) wszelkich potencjalnych skutków systemowych naruszenia.

Artykuł 17 *Uprawnienia dochodzeniowe*

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały wszelkie uprawnienia w zakresie gromadzenia informacji i uprawnienia dochodzeniowe konieczne do wykonywania ich funkcji, w tym:

- a) uprawnienie do zażądania informacji od następujących osób fizycznych lub prawnych:
 - (i) firm inwestycyjnych mających siedzibę w danym państwie członkowskim;
 - (ii) inwestycyjnych spółek holdingowych mających siedzibę w danym państwie członkowskim;
 - (iii) finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej mających siedzibę w danym państwie członkowskim;
 - (iv) holdingów mieszanych mających siedzibę w danym państwie członkowskim;

- (v) osób należących do podmiotów, o których mowa w ppkt (i)–(iv);
 - (vi) osób trzecich, którym podmioty wymienione w ppkt (i)–(iv) zleciły funkcje operacyjne lub działalność operacyjną na zasadzie outsourcingu;
- b) uprawnienie do prowadzenia wszelkich niezbędnych dochodzeń dotyczących wszelkich osób, o których mowa w lit. a), mających siedzibę lub znajdujących się w danym państwie członkowskim, w tym prawo:
- (i) żądania przedłożenia dokumentów przez osoby, o których mowa w lit. a);
 - (ii) badania ksiąg i dokumentacji osób, o których mowa w lit. a), oraz sporządzania kopii lub wyciągów z tych ksiąg i tej dokumentacji;
 - (iii) uzyskiwania wyjaśnień w formie pisemnej lub ustnej od osób, o których mowa w lit. a), lub od ich przedstawicieli lub członków personelu;
 - (iv) przesłuchiwania wszelkich innych osób, które zgadzają się na przesłuchanie, do celów gromadzenia informacji związanych z przedmiotem dochodzenia;
- c) uprawnienie do prowadzenia wszelkich niezbędnych inspekcji w lokalach osób prawnych, o których mowa w lit. a), i wszelkich innych przedsiębiorstw objętych nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym, w przypadku gdy właściwy organ jest organem sprawującym nadzór nad grupą, z zastrzeżeniem uprzedniego powiadomienia innych stosownych właściwych organów.

Artykuł 18

Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach i środkach administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy bez zbędnej zwłoki publikowały na swojej urzędowej stronie internetowej informacje na temat wszelkich sankcji i środków administracyjnych, które nałożono zgodnie z art. 16 i od których nie wniesiono odwołania lub w przypadku których wniesienie odwołania nie jest już możliwe. Taka publikacja obejmuje informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono sankcję lub środek. Informacje publikuje się dopiero po poinformowaniu danej osoby o nałożeniu przedmiotowych sankcji i środków oraz tylko w zakresie, w jakim publikacja ta jest niezbędna i proporcjonalna.
2. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach lub środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 16, od których wniesiono odwołanie, właściwe organy publikują na swojej urzędowej stronie internetowej również informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

3. Właściwe organy publikują informacje o sankcjach lub środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 16 z zachowaniem anonimowości w każdej z poniższych sytuacji:
 - a) sankcja została nałożona na osobę fizyczną, a opublikowanie danych osobowych tej osoby jest środkiem nieproporcjonalnym;
 - b) opublikowanie tych informacji zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu lub stabilności rynków finansowych;
 - c) opublikowanie tych informacji spowodowałoby nieproporcjonalną szkodę dla firm inwestycyjnych lub osób fizycznych, które są zaangażowane w sprawę.
4. Właściwe organy zapewniają, by informacje publikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostawały dostępne na ich rządowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat. Dane osobowe mogą być publikowane na rządowej stronie internetowej właściwego organu tylko wtedy, gdy zezwalają na to mające zastosowanie przepisy o ochronie danych.

Artykuł 19
Zgłaszanie sankcji do EUNB

Właściwe organy informują EUNB o sankcjach i środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 16, wszelkich odwołaniach od tych sankcji i środków oraz o wynikach tych odwołań. EUNB prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach i środkach administracyjnych wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do tej bazy danych mogą mieć dostęp wyłącznie właściwe organy i jest ona regularnie aktualizowana.

EUNB prowadzi stronę internetową zawierającą odniesienia do informacji każdego właściwego organu na temat sankcji i środków administracyjnych nałożonych przez niego zgodnie z art. 16 i wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje informacje o sankcjach i środkach administracyjnych.

Artykuł 20
Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych i niezawodnych mechanizmów zgłaszania potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę i przepisów [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w tym:
 - a) szczegółowych procedur rozpatrywania zgłoszeń dotyczących naruszeń;
 - b) stosownej ochrony pracowników firm inwestycyjnych, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w firmie inwestycyjnej, przed środkami odwetowymi, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania przez daną firmę inwestycyjną;

- c) ochrony danych osobowych zarówno osoby, która zgłasza naruszenie, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie tego naruszenia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679;
 - d) przejrzystych zasad zapewniających zachowanie we wszelkich przypadkach poufności tożsamości osoby, która zgłasza naruszenia popełnione w danej firmie inwestycyjnej, chyba że jej ujawnienia wymaga prawo krajowe w związku z dalszym dochodzeniem lub późniejszym postępowaniem sądowym.
2. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy inwestycyjne posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego i niezależnego kanału. Te procedury mogą być realizowane przez partnerów społecznych, o ile procedury te oferują taką samą ochronę jak ochrona, o której mowa w ust. 1 lit. b), c) i d).

Artykuł 21
Prawo do odwołania

Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania od decyzji i środków podjętych przez właściwe organy zgodnie z [rozporządzeniem (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] lub z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą.

ROZDZIAŁ 2
Proces przeglądu

SEKCJA 1
PROCES OCENY ADEKWATNOŚCI KAPITAŁU WEWNĘTRZNEGO

Artykuł 22
Kapitał wewnętrzny

1. Firmy inwestycyjne posiadają należyte, skuteczne i kompleksowe strategie i procedury służące do oceny i stałego utrzymywania poziomów, rodzajów i struktury kapitału wewnętrznego, które uważają za odpowiednie do zabezpieczenia rodzaju i skali ryzyka, na które są lub mogą być narażone.
2. Strategie i procedury, o których mowa w ust. 1, są poddawane regularnym przeglądom wewnętrznym, których celem jest zapewnienie utrzymania kompleksowości tych strategii i procedur oraz ich proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności działalności danej firmy inwestycyjnej.

SEKCJA 2

ZARZĄDZANIE WEWNĘTRZNE, PRZEJRZYŚĆ, TRAKTOWANIE RYZYKA I WYNAGRODZENIA

Artykuł 23

Ocena do celów stosowania przepisów niniejszej sekcji

1. Do celów niniejszej sekcji państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne corocznie przeprowadzały ocenę spełniania przez nie warunków, które określono w art. 12 ust. 1 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w następujący sposób zgodnie z lit. a) i b):
 - a) na podstawie danych liczbowych z ostatnich dwóch lat poprzedzających dany rok obrachunkowy firma inwestycyjna ustala, czy spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1 lit. c)–g) [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - b) na podstawie danych liczbowych z tego samego okresu firma inwestycyjna ustala, czy w średnim ujęciu przekracza limity określone w art. 12 ust. 1 lit. a), b), h) oraz i) [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
2. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania, jeżeli na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że spełnia wszystkie warunki określone w art. 12 ust. 1 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
3. Firma inwestycyjna, która na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1, stwierdzi, że nie spełnia wszystkich warunków określonych w art. 12 ust. 1 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], musi spełniać wymogi niniejszej sekcji od roku obrachunkowego następującego po roku obrachunkowym, w którym przeprowadzono ocenę.
4. Państwa członkowskie zapewniają, by przepisy niniejszej sekcji były stosowane w odniesieniu do firm inwestycyjnych na zasadzie indywidualnej i na szczeblu grupy.

Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne, które podlegają przepisom niniejszej sekcji, wdrażały wymogi przewidziane w niniejszej sekcji w swoich jednostkach zależnych, które są instytucjami finansowymi zgodnie z definicją w art. 4 pkt 13 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w tym w jednostkach zależnych mających siedzibę w państwach trzecich, chyba że jednostka dominująca w Unii może wykazać właściwym organom, że stosowanie przepisów niniejszej sekcji jest niezgodne z prawem państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna ma siedzibę.
5. Właściwe organy mogą ustanowić okres krótszy niż dwa lata, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) w działalności firmy inwestycyjnej zaszły istotne zmiany; oraz

- b) w wyniku sytuacji opisanej w lit. a) firma inwestycyjna spełnia warunki określone w art. 12 ust. 1 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
6. EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody obliczania średniej wartości, o której mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do [dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 24 *Zarządzanie wewnętrzne*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne posiadały solidne zasady zarządzania, obejmujące wszystkie poniższe elementy:
- a) jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności;
 - b) skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które firmy inwestycyjne są lub mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i zgłaszaniu;
 - c) odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowo;
 - d) politykę wynagrodzeń i praktyki w tym względzie, które są zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem.
2. Ustanawiając zasady, o których mowa w ust. 1, należy uwzględnić kryteria określone w art. 26–31 niniejszej dyrektywy oraz w art. 9 dyrektywy 2014/65/UE.
3. Zasady, o których mowa w ust. 1, muszą być kompleksowe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka nieodłącznie związanych z danym modelem biznesowym oraz działalnością danej firmy inwestycyjnej.
4. EUNB w porozumieniu z ESMA publikuje wytyczne w sprawie stosowania zasad zarządzania, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 25 *Sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw*

1. Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych, aby corocznie ujawniały, w podziale na państwa członkowskie i państwa trzecie, w których mają oddział lub jednostkę zależną będącą instytucją finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, następujące informacje:

- a) nazwę, charakter działalności i lokalizację geograficzną każdej jednostki zależnej i każdego oddziału;
 - b) obrót;
 - c) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
 - d) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
 - e) podatek dochodowy;
 - f) otrzymane dotacje publiczne.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają badaniu zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE i są załączane, w miarę możliwości, do rocznych sprawozdań finansowych danej firmy inwestycyjnej lub, w stosownych przypadkach, do jej skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

Artykuł 26
Traktowanie ryzyka

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający firmy inwestycyjnej zatwierdzał strategię i polityki dotyczące apetytu na ryzyko firmy inwestycyjnej, zarządzania ryzykiem oraz monitorowania i ograniczania ryzyka, na które jest lub może być narażona firma inwestycyjna, uwzględniając otoczenie makroekonomiczne oraz cykl koniunkturalny firmy inwestycyjnej, a także aby przeprowadzał okresowe przeglądy tych strategii i polityk.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający poświęcał wystarczająco dużo czasu na zapewnienie właściwego uwzględnienia ryzyka, o którym mowa w ust. 1, oraz przeznaczył odpowiednie zasoby na zarządzanie wszystkimi rodzajami istotnego ryzyka, na które narażona jest firma inwestycyjna.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne ustanowiły zasady podległości służbowej wobec organu zarządzającego w odniesieniu do wszystkich rodzajów istotnego ryzyka oraz wszystkich strategii w zakresie zarządzania ryzykiem i ich zmian.
4. Państwa członkowskie określają, które firmy inwestycyjne uznaje się za istotne ze względu na ich wielkość, strukturę organizacyjną oraz charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez nie działalności. Państwa członkowskie wymagają, aby firmy te ustanowiły komitet ds. ryzyka złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej firmie inwestycyjnej.

Członkowie komitetu ds. ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym, dysponują odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniami fachowymi, by w pełni zrozumieć i monitorować strategię firmy inwestycyjnej w zakresie ryzyka i gotowość firmy inwestycyjnej do podejmowania ryzyka oraz zarządzać tą strategią w zakresie ryzyka i gotowością do podejmowania ryzyka. Członkowie ci zapewniają, by komitet ds. ryzyka udzielał porad organowi zarządzającemu w odniesieniu do całościowej bieżącej i przyszłej gotowości firmy inwestycyjnej do podejmowania ryzyka oraz jej strategii w zakresie ryzyka, a także pomagał organowi zarządzającemu w nadzorowaniu wdrażania tej strategii przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla.

Organ zarządzający pozostaje całościowo odpowiedzialny za strategię i polityki w zakresie ryzyka stosowane przez firmę.

Właściwe organy mogą zezwolić firmie inwestycyjnej, która nie jest uznawana za istotną zgodnie z akapitem pierwszym, na pozwolenie, aby komitet ds. audytu, o którym mowa w art. 39 dyrektywy 2006/43/WE, jeżeli komitet taki został ustanowiony, pełnił funkcję komitetu ds. ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym. Członkowie tego komitetu dysponują wiedzą, umiejętnościami i umiejętnościami fachowymi, o których mowa w akapicie pierwszym.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej, a jeżeli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, miały dostęp do informacji dotyczących ryzyka, na jakie firma inwestycyjna jest lub może być narażona.

Artykuł 27

Ryzyko dla klienta, ryzyko dla rynku i ryzyko dla firmy

1. Właściwe organy zapewniają, by firmy inwestycyjne posiadały solidne strategię, polityki, procedury i systemy do celów identyfikacji, pomiaru, zarządzania i monitorowania w odniesieniu do:
 - a) istotnych źródeł i skutków ryzyka dla klienta;
 - b) istotnych źródeł i skutków ryzyka dla rynku;
 - c) ryzyka dla firmy inwestycyjnej, które wynika w szczególności z jej działalności handlowej, jeżeli prowadzi ją na własny rachunek, i które ma związek z ryzykiem koncentracji wynikającym z ekspozycji wobec poszczególnych klientów i grup powiązanych klientów;
 - d) ryzyka utraty płynności w różnych odpowiednich horyzontach czasowych, w tym w perspektywie śróddziennej, tak aby zapewnić, by dana firma inwestycyjna utrzymywała odpowiednie poziomy płynności.

Strategie, polityki, procedury i systemy są proporcjonalne do stopnia złożoności, profilu ryzyka i zakresu działalności firmy inwestycyjnej oraz do tolerancji ryzyka określonej przez organ zarządzający, a także odzwierciedlają znaczenie firmy inwestycyjnej w każdym państwie członkowskim, w którym ta firma inwestycyjna prowadzi działalność.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 przepisy ust. 1 lit. a), c) w odniesieniu do ryzyka koncentracji oraz d) mają zastosowanie do firm inwestycyjnych, które spełniają warunki określone w art. 12 ust. 1 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu dalszego doprecyzowania szczegółów, tak aby zapewnić solidne strategię, polityki, procedury i systemy firm inwestycyjnych. Komisja uwzględnia przy tym zmiany na rynkach finansowych, w szczególności pojawianie się nowych produktów finansowych, zmiany w standardach rachunkowości oraz zmiany, które ułatwiają konwergencję praktyk nadzorczych.

Artykuł 28
Polityka wynagrodzeń

1. Właściwe organy zapewniają, aby firmy inwestycyjne, ustanawiając i stosując swoje polityki wynagrodzeń dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności oraz personelu sprawującego funkcje kontrolne i wszystkich pracowników, którzy otrzymują łączne wynagrodzenie co najmniej równe najniższemu wynagrodzeniu kadry kierowniczej wyższego szczebla i osób podejmujących ryzyko działalności i których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, zachowały zgodność z następującymi zasadami:
- a) polityka wynagrodzeń jest jasna i udokumentowana;
 - b) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należytym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem oraz sprzyja takiemu zarządzaniu ryzykiem;
 - c) polityka wynagrodzeń obejmuje środki służące unikaniu konfliktu interesów, zachęca do odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej i promuje świadomość ryzyka i ostrożnego podejmowania ryzyka;
 - d) organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej przyjmuje politykę wynagrodzeń i okresowo dokonuje jej przeglądu, a także ponosi ogólną odpowiedzialność za jej wdrożenie;
 - e) stan wdrożenia polityki wynagrodzeń podlega scentralizowanemu i niezależnemu przeglądowi wewnętrznemu przez jednostki sprawujące funkcje kontrolne;
 - f) pracownicy sprawujący funkcje kontrolne są niezależni od jednostek organizacyjnych, które nadzorują, posiadają odpowiednie uprawnienia i otrzymują wynagrodzenie zgodnie z osiągnięciem celów związanych z ich funkcjami, niezależnie od wyników obszarów działalności, które kontrolują;
 - g) wynagrodzenie pracowników wysokiego szczebla zajmujących się zarządzaniem ryzykiem oraz zgodnością z przepisami jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, o którym mowa w art. 31, lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez organ zarządzający w ramach swojej funkcji nadzorczej;
 - h) polityka wynagrodzeń, uwzględniająca krajowe przepisy dotyczące ustalania płac, obejmuje wyraźnie wyodrębnione kryteria stosowane do określania:
 - (i) podstawowego stałego wynagrodzenia, które przede wszystkim odzwierciedla odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej przewidziany w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia, oraz
 - (ii) wynagrodzenia zmiennego, które odzwierciedla stałe i dostosowane do ryzyka wyniki osiągnięte przez pracownika, a także wyniki wykraczające poza zakres obowiązków wyrażony w opisie stanowiska;
 - i) stałe składniki stanowią na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie całkowicie elastycznej polityki dotyczącej zmiennych składników wynagrodzenia, w tym niewypłacanie zmiennego składnika wynagrodzenia.

2. Do celów ust. 1 lit. i) państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne w swoich politykach wynagrodzenia określiły odpowiedni stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych, uwzględniając działalność gospodarczą firmy inwestycyjnej i związane z nią ryzyka, a także wpływ, który różne kategorie osób, o których mowa w ust. 1, mają na profil ryzyka firmy inwestycyjnej.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne stosowały zasady, o których mowa w ust. 1, w sposób odpowiedni do ich wielkości i organizacji wewnętrznej oraz do charakteru, zakresu i stopnia złożoności ich działalności.
4. EUNB we współpracy z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia odpowiednich kryteriów ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka firmy inwestycyjnej, o których mowa w ust. 1.

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]* r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 29

Firmy inwestycyjne, które czerpią korzyści z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie następujących wymogów, jeżeli firma inwestycyjna czerpie korzyści z tytułu nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego określonego w art. 2 ust. 1 pkt 28 dyrektywy 2014/59/UE:

- a) jeżeli wynagrodzenie zmienne stałoby w sprzeczności z możliwością utrzymania należytej bazy kapitałowej firmy inwestycyjnej oraz terminowym zaprzestaniem korzystania przez nią z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, wynagrodzenie zmienne wszystkich pracowników ogranicza się do odsetka przychodów netto;
- b) firmy inwestycyjne wprowadzają ograniczenia wynagrodzeń członków organu zarządzającego danej firmy inwestycyjnej;
- c) firma inwestycyjna wypłaca wynagrodzenie zmienne członkom organu zarządzającego firmy inwestycyjnej wyłącznie jeżeli właściwy organ zatwierdził takie wynagrodzenie.

Do celów lit. c) właściwe organy zatwierdzają wypłatę wynagrodzenia zmiennego na rzecz członków organu zarządzającego firmy inwestycyjnej wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach.

Artykuł 30

Wynagrodzenie zmienne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie wynagrodzenia zmienne przyznawane i wypłacane przez firmę inwestycyjną były zgodne z następującymi wymogami:
 - a) w przypadku wynagrodzeń zmiennych zależnych od wyników podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia zmiennego jest ocena wyników danego pracownika i danej jednostki organizacyjnej w połączeniu z oceną całościowych wyników firmy inwestycyjnej;
 - b) przy ocenie indywidualnych wyników pracowników bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
 - c) podstawą dla oceny wyników, o której mowa w lit. a), jest wieloletni okres, w którym uwzględnia się cykl koniunkturalny firmy inwestycyjnej oraz jej ryzyko prowadzenia działalności;
 - d) wynagrodzenie zmienne nie ma wpływu na zdolność firmy inwestycyjnej do zapewnienia należytej bazy kapitałowej;
 - e) wynagrodzenie zmienne jest gwarantowane jedynie w przypadku nowych pracowników i wyłącznie w pierwszym roku zatrudnienia nowych pracowników;
 - f) płatności z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy o pracę odzwierciedlają wyniki osiągnięte przez pracownika w dłuższym okresie i nie wynagradzają złych wyników ani uchybień;
 - g) pakiety wynagrodzenia w związku z odprawami lub płatnościami z tytułu przedterminowego rozwiązania umów poprzedniego zatrudnienia są zgodne z długoterminowymi interesami firmy inwestycyjnej;
 - h) pomiary wyników stosowane jako podstawa do obliczania puli wynagrodzenia zmiennego uwzględniają wszystkie rodzaje obecnego i przyszłego ryzyka oraz koszty kapitału i płynności wymaganych zgodnie z rozporządzeniem (UE) ---/- --- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych];
 - i) przyznając zmienne składniki wynagrodzenia w obrębie firmy inwestycyjnej, uwzględnia się także wszelkie rodzaje obecnego i przyszłego ryzyka;
 - j) na co najmniej 50 % wynagrodzenia zmiennego składają się następujące instrumenty:
 - 1) akcje lub, w zależności od struktury prawnej danej firmy inwestycyjnej, równoważne tytuły własności;
 - 2) instrumenty związane z akcjami lub, w zależności od struktury prawnej danej firmy inwestycyjnej, równoważne instrumenty niepieniężne;
 - 3) instrumenty dodatkowe w Tier I lub instrumenty w Tier II lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału podstawowego Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość i które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową firmy inwestycyjnej kontynuującej działalność;
 - k) co najmniej 40 % wynagrodzenia zmiennego jest odroczone na okres trwający od trzech do pięciu lat, w zależności od cyklu koniunkturalnego firmy inwestycyjnej, charakteru jej działalności, związanych z nią ryzyk i działań danego pracownika, z wyjątkiem przypadku szczególnie wysokiego

wynagrodzenia zmiennego, w przypadku którego co najmniej 60 % jego kwoty podlega odroczeniu;

- l) do 100 % wynagrodzenia zmiennego podlega redukcji w sytuacji, gdy firma inwestycyjna uzyskuje słabsze lub ujemne wyniki finansowe, w tym w drodze ustaleń dotyczących zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty, co podlega określonym przez firmy inwestycyjne kryteriom, które w szczególności obejmują sytuacje, w których członek personelu:
 - (i) uczestniczył w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla firmy inwestycyjnej, lub był odpowiedzialny za takie działania;
 - (ii) nie jest już uznawany za właściwego i odpowiedniego;
- m) polityka w zakresie uznaniowych świadczeń emerytalnych jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami firmy inwestycyjnej.

2. Do celów ust. 1 właściwe organy zapewniają, aby:

- a) osoby fizyczne, o których mowa w art. 28 ust. 1, nie korzystały z osobistych strategii hedgingowych ani ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania zasad, o których mowa w ust. 1;
- b) zmienne wynagrodzenie nie było wypłacane za pomocą kanałów lub metod finansowych ułatwiających obchodzenie przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych].

3. Do celów ust. 1 lit. j) instrumenty, o których mowa w tym przepisie, podlegają odpowiednim zasadom ograniczającym rozporządzanie nimi, służącym dostosowaniu zachęt wobec osoby fizycznej do długoterminowych interesów danej firmy inwestycyjnej, jej wierzycieli i klientów. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wprowadzać ograniczenia co do rodzajów i form tych instrumentów lub zakazać stosowania niektórych z nich do celów wynagrodzenia zmiennego.

Do celów ust. 1 lit. k) wynagrodzenie zmienne płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej, niż wynika to z zasady proporcjonalności.

Do celów ust. 1 lit. m), jeżeli pracownik opuszcza firmę inwestycyjną przed osiągnięciem wieku emerytalnego, firma inwestycyjna zatrzymuje uznaniowe świadczenia emerytalne przez okres pięciu lat w postaci instrumentów, o których mowa w lit. j). Pracownikowi, który osiąga wiek emerytalny, uznaniowe świadczenia emerytalne wypłaca się w formie instrumentów, o których mowa w lit. j), przy czym ustanawia się ograniczenie rozporządzania przedmiotowymi instrumentami przez tego pracownika na okres pięciu lat.

4. Przepisy ust. 1 lit. j) i k) oraz ust. 3 akapit trzeci nie mają zastosowania do:

- a) firmy inwestycyjnej, której wartość aktywów średnio nie przekracza 100 mln EUR w czteroletnim okresie bezpośrednio poprzedzającym dany rok obrotowy;
- b) osoby fizycznej, której roczne wynagrodzenie zmienne nie przekracza 50 000 EUR i nie stanowi więcej niż jednej czwartej całkowitego rocznego wynagrodzenia tej osoby.

W drodze odstępstwa od lit. a) właściwe organy mogą zdecydować, że firmy inwestycyjne, których wartość aktywów jest mniejsza od wartości progowej wskazanej w lit. a), nie zostają objęte odstępstwem ze względu na charakter i zakres ich działalności, ich strukturę organizacyjną lub, w stosownych przypadkach, charakterystykę grupy, do której należą.

W drodze odstępstwa od lit. b) właściwe organy mogą zdecydować, że pracownicy, których roczne zmienne wynagrodzenie jest niższe od wartości progowych, o których mowa w lit. b), nie zostają objęci odstępstwem ze względu na specyfikę rynku krajowego pod względem praktyk w zakresie wynagrodzenia lub ze względu na charakter obowiązków i profil stanowiska tych pracowników.

5. Państwa członkowskie wymagają od firm inwestycyjnych, aby stosowały przepisy niniejszego artykułu w odniesieniu do wynagrodzenia przyznanego za świadczone usługi lub osiągnięte wyniki po roku obrachunkowym, w którym dokonano oceny określonej w art. 23 ust. 1.
6. EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia klas instrumentów, które spełniają warunki określone w ust. 1 lit. j) ppkt 3.

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]* r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB w porozumieniu z ESMA przyjmuje wytyczne, które ułatwiają wdrożenie przepisów ust. 4 i zapewniają ich spójne stosowanie.

Artykuł 31 *Komitet ds. wynagrodzeń*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia, aby zagwarantować, że firmy inwestycyjne uznane za istotne zgodnie z art. 26 ust. 4 ustanawiają komitet ds. wynagrodzeń. Taki komitet ds. wynagrodzeń wydaje kompetentne i niezależne opinie na temat polityki i praktyki wynagrodzeń oraz zachęt wprowadzanych z myślą o zarządzaniu ryzykiem, kapitałem i płynnością.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia, aby zagwarantować, że komitet ds. wynagrodzeń jest odpowiedzialny za przygotowanie decyzji dotyczących wynagrodzeń, w tym decyzji, które mają wpływ na ryzyko i zarządzanie ryzykiem w danej firmie inwestycyjnej i które mają być podejmowane przez organ zarządzający. Przewodniczący oraz członkowie komitetu ds. wynagrodzeń są członkami organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej firmie inwestycyjnej. Jeżeli w prawie krajowym przewiduje się reprezentację pracowników w organie zarządzającym, w komitecie ds. wynagrodzeń jest co najmniej jeden przedstawiciel pracowników.
3. Przygotowując decyzje, o których mowa w ust. 2, komitet ds. wynagrodzeń bierze pod uwagę interes publiczny oraz długoterminowe interesy akcjonariuszy

i inwestorów danej firmy inwestycyjnej oraz innych zainteresowanych stron związanych z daną firmą.

Artykuł 32

Nadzór nad polityką wynagrodzeń

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy gromadziły informacje ujawniane zgodnie z art. 51 lit. c), d) i f) [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] i wykorzystywały te informacje w celu przeprowadzania analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB.
2. EUNB wykorzystuje informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 do przeprowadzania analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń w skali Unii.
3. EUNB w porozumieniu z ESMA publikuje wytyczne dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń. W tych wytycznych należy uwzględnić przynajmniej wymogi, o których mowa w art. 28–31, i zasady prawidłowej polityki wynagrodzeń określone w zaleceniu Komisji 2009/384/WE⁴³.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby na żądanie właściwych organów firmy inwestycyjne przekazywały tym organom informacje na temat liczby osób fizycznych w firmie inwestycyjnej, których wynagrodzenie wynosi co najmniej 1 mln EUR w danym roku obrachunkowym, w przedziałach wynagrodzenia wynoszących 1 mln EUR, w tym informacje dotyczące ich zakresu obowiązków, obszaru działalności oraz głównych składników wynagrodzenia, premii, nagrody długookresowej i składek emerytalnych. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB, który publikuje je na zasadzie zbiorczej dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB w porozumieniu z ESMA może opracować wytyczne mające na celu ułatwienie wdrożenia przepisów niniejszego ustępu i zapewnienie spójności gromadzonych informacji.

SEKCJA 3

PROCES PRZEGLĄDU I OCENY NADZORCZEJ

Artykuł 33

Przegląd i ocena nadzorcza

1. Właściwe organy dokonują przeglądu rozwiązań, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez firmy inwestycyjne w celu zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] oraz oceniają wszystkie wymienione poniżej elementy, aby zapewnić prawidłowe zarządzanie ryzykiem, na które są narażone firmy inwestycyjne, i uwzględnienie tego ryzyka:
 - a) ryzyko, o którym mowa w art. 27;

⁴³ Zalecenie Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 22).

- b) lokalizację geograficzną ekspozycji firmy inwestycyjnej;
 - c) model biznesowy firmy inwestycyjnej;
 - d) ocenę ryzyka systemowego, z uwzględnieniem identyfikacji i pomiaru ryzyka systemowego zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub zaleceniami ERRS;
 - e) ekspozycję firm inwestycyjnych na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela niehandlowego;
 - f) zasady zarządzania firm inwestycyjnych i zdolność członków organu zarządzającego do wykonywania swoich obowiązków.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustaliły częstotliwość i intensywność przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danej firmy inwestycyjnej oraz zasadę proporcjonalności.
 3. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy przegląd wykaże, że dana firma inwestycyjna może stwarzać ryzyko systemowe, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy niezwłocznie informowały EUNB o wynikach tego przeglądu.
 4. Właściwe organy podejmują odpowiednie działania, jeżeli przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1 lit. e), wykażą, że wartość gospodarcza kapitału własnego firmy inwestycyjnej zmniejszyła się o ponad 15 % jej kapitału Tier I w wyniku nagłej i niespodziewanej zmiany stóp procentowych zgodnie z dowolnym z sześciu scenariuszy wstrząsu stosowanych do celów nadzorczych w odniesieniu do stóp procentowych, określonych w [rozporządzeniu delegowanym Komisji przyjętym na podstawie art. 98 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE].
 5. Przeprowadzając przegląd i ocenę, o których mowa w ust. 1 lit. f), właściwe organy mają dostęp do porządków obrad, protokołów posiedzeń i dokumentacji uzupełniającej dotyczących posiedzeń organu zarządzającego i jego komitetów, a także do wyników wewnętrznych lub zewnętrznych ocen działalności organu zarządzającego.
 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 54 w celu dalszego doprecyzowania szczegółów mających zapewnić, by rozwiązania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez firmy inwestycyjne zapewniały prawidłowe zarządzanie ryzykiem, na które są narażone firmy inwestycyjne, oraz uwzględnienie tego ryzyka. Komisja uwzględnia przy tym zmiany na rynkach finansowych, w szczególności pojawianie się nowych produktów finansowych, zmiany w standardach rachunkowości oraz zmiany, które ułatwiają konwergencję praktyk nadzorczych.

Artykuł 34

Bieżący przegląd pozwolenia na stosowanie modeli wewnętrznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy regularnie, a co najmniej raz na 3 lata, dokonywały przeglądu zgodności firm inwestycyjnych z wymogami dotyczącymi pozwolenia na stosowanie modeli wewnętrznych, o których mowa w art. 22 [rozporządzenia (UE) ---/----]. Właściwe organy uwzględniają

w szczególności zmiany w działalności danej firmy inwestycyjnej i w stosowaniu tych modeli w odniesieniu do nowych produktów oraz dokonują przeglądu i oceny tego, czy dana firma inwestycyjna stosuje dobrze opracowane i aktualne techniki i praktyki w odniesieniu do tych modeli. Właściwe organy zapewniają, aby korygowano istotne niedociągnięcia w zakresie uwzględnienia ryzyka w modelach wewnętrznych firmy inwestycyjnej, lub podejmują kroki w celu złagodzenia ich skutków, w tym poprzez nałożenie narzutów kapitałowych lub narzucenie wyższych mnożników.

2. Jeżeli w odniesieniu do modeli wewnętrznych dotyczących ryzyka dla rynku liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wskazują, że modele te nie są lub przestały być dokładne, właściwe organy cofają pozwolenie na stosowanie modeli wewnętrznych lub wprowadzają odpowiednie środki zapewniające ich niezwłoczne ulepszenie.
3. Jeżeli firma inwestycyjna, która otrzymała pozwolenie na stosowanie modeli wewnętrznych, przestała spełniać wymogi konieczne do stosowania tych modeli, właściwe organy wymagają, aby wykazała ona, że skutek braku zgodności nie ma istotnego znaczenia, lub przedstawiła plan spełnienia tych wymogów i ustaliła termin realizacji tego planu. Właściwe organy wymagają poprawienia przedstawionego planu, jeżeli w wyniku jego realizacji uzyskanie pełnej zgodności jest mało prawdopodobne lub jeżeli ustalony termin jest nieodpowiedni.

Jeżeli mało prawdopodobne jest, że firma inwestycyjna będzie w stanie spełnić wymogi w ustalonym terminie, lub jeżeli nie wykazała ona w zadowalający sposób, że skutek braku zgodności nie ma istotnego znaczenia, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy cofały pozwolenie na stosowanie modeli wewnętrznych lub ograniczyły je do obszarów, w których zgodność jest zapewniona lub w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie.

4. EUNB analizuje modele wewnętrzne różnych firm inwestycyjnych oraz sposób, w jaki firmy inwestycyjne wykorzystują modele wewnętrzne w odniesieniu do podobnych rodzajów ryzyka lub ekspozycji.

Aby promować spójne, skuteczne i efektywne praktyki nadzorcze, EUNB opracowuje – w oparciu o tę analizę i zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wytyczne zawierające wartości referencyjne dotyczące tego, w jaki sposób firmy inwestycyjne powinny stosować modele wewnętrzne, oraz sposobów, w jaki podobne rodzaje ryzyka lub ekspozycje powinny być traktowane przy pomocy tych modeli wewnętrznych.

Państwa członkowskie zachęcają właściwe organy do uwzględnienia tej analizy i tych wytycznych w przeglądzie, o którym mowa w ust. 1.

SEKCJA 4

ŚRODKI I UPRAWNIENIA NADZORCZE

Artykuł 35 *Środki nadzorcze*

Właściwe organy zobowiązują firmy inwestycyjne do stosowania na wczesnym etapie środków koniecznych do zaradzenia następującym problemom:

- a) firma inwestycyjna nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy lub [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
- b) właściwe organy dysponują dowodami, że prawdopodobne jest, że dana firma inwestycyjna naruszy przepisy [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] lub przepisy transponujące niniejszą dyrektywę w ciągu najbliższych 12 miesięcy.

Artykuł 36 *Uprawnienia nadzorcze*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia nadzorcze do interwencji w działania firm inwestycyjnych w zakresie sprawowanych przez te organy funkcje.
2. Do celów art. 33, art. 34 ust. 3 i art. 35 oraz do celów stosowania [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] właściwe organy dysponują uprawnieniami do:
 - a) wymagania od firm inwestycyjnych posiadania dodatkowego kapitału przewyższającego wymogi, które określono w art. 11 [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], na warunkach określonych w art. 37 niniejszej dyrektywy, lub dostosowania wymaganego kapitału w razie istotnych zmian w działalności tych firm inwestycyjnych;
 - b) wymagania wzmocnienia rozwiązań, procesów, mechanizmów oraz strategii wdrożonych zgodnie z art. 22 i 24;
 - c) wymagania od firm inwestycyjnych przedstawienia planu spełnienia wymogów nadzorczych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z [rozporządzeniem (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] oraz określenia terminu wdrożenia tego planu oraz wymagania wprowadzenia poprawek do tego planu dotyczących jego zakresu i terminu jego wdrożenia;
 - d) wymagania od firm inwestycyjnych stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów kapitałowych;
 - e) ograniczania działalności, operacji lub sieci firm inwestycyjnych lub żądania zbycia rodzajów działalności, które stwarzają nadmierne ryzyka dla finansowej stabilności firmy inwestycyjnej;
 - f) wymagania ograniczenia ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością, produktami i systemami firm inwestycyjnych, w tym działalnością zleconą na zasadzie outsourcingu;
 - g) wymagania od firm inwestycyjnych ograniczenia wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy ten zmienny składnik wynagrodzenia utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej;

- h) wymagania od firm inwestycyjnych przeznaczenia zysków netto na zwiększenie funduszy własnych;
- i) ograniczenia lub zakazania dokonywania przez firmę inwestycyjną wypłat zysków lub odsetek na rzecz akcjonariuszy, udziałowców lub posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania przez firmę inwestycyjną;
- j) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości w stosunku do obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie i w [rozporządzeniu (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], w tym w zakresie sprawozdawczości na temat sytuacji kapitałowej i poziomu płynności;
- k) nakładania szczególnych wymogów dotyczących płynności;
- l) wymagania ujawniania dodatkowych informacji na zasadzie *ad hoc*.

Do celów lit. j) właściwe organy mogą nałożyć na firmy inwestycyjne dodatkowe obowiązki sprawozdawcze lub zwiększyć ich częstotliwość wyłącznie wtedy, gdy przekazanie informacji nie prowadzi do ich powielenia i gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) spełniony jest każdy z warunków, o których mowa w art. 35 lit. a) i b);
- b) właściwy organ uważa, że niezbędne jest zgromadzenie dowodów, o których mowa w art. 35 lit. b).

Informacje uznaje się za powielone, jeżeli właściwy organ posiada już te same lub praktycznie takie same informacje, jeżeli organ ten może wygenerować te informacje lub może uzyskać je w inny sposób niż wyegzekwowanie wymogu przekazania tych informacji przez firmę inwestycyjną. Właściwy organ nie wymaga przekazania dodatkowych informacji, jeżeli informacje są dostępne właściwemu organowi w innym formacie lub w innym stopniu szczegółowości niż dodatkowe informacje podlegające przekazaniu, a ten inny format lub poziom szczegółowości nie uniemożliwia organowi wygenerowania zasadniczo podobnych informacji.

Artykuł 37 *Dodatkowy wymóg kapitałowy*

1. Właściwe organy nakładają dodatkowy wymóg kapitałowy, o którym mowa w art. 36 ust. 2 lit. a), wyłącznie w przypadku, gdy na podstawie przeglądów dokonanych zgodnie z art. 35 i 36 stwierdzą, że dana firma inwestycyjna znajduje się w jednej z następujących sytuacji:
 - a) firma inwestycyjna jest narażona na rodzaje ryzyka lub elementy ryzyka, które nie są objęte lub są niewystarczająco objęte wymogiem kapitałowym określonym w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - b) firma inwestycyjna nie spełnia wymogów określonych w art. 22 i 24, a zastosowanie innych środków administracyjnych prawdopodobnie nie doprowadzi w wystarczającym stopniu i we właściwym czasie do poprawy rozwiązań, procesów, mechanizmów i strategii;

- c) ostrożna wycena portfela handlowego jest niewystarczająca, aby umożliwić firmie inwestycyjnej, w normalnych warunkach rynkowych, sprzedaż lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat;
 - d) ocena przeprowadzona zgodnie z art. 34 wykazuje, że niespełnienie wymogów dotyczących uzyskania pozwolenia na stosowanie modeli wewnętrznych prawdopodobnie doprowadzi do niewłaściwych poziomów kapitału;
 - e) firma inwestycyjna wielokrotnie nie jest w stanie osiągnąć lub utrzymać odpowiedniego poziomu dodatkowego kapitału określonego w art. 38 ust. 1.
2. Do celów ust. 1 lit. a) uznaje się, że wymóg kapitałowy określony w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] nie obejmuje rodzajów ryzyka lub elementów ryzyka bądź obejmuje je w niewystarczającym stopniu tylko wtedy, gdy poziomy, rodzaje i struktura kapitału, który właściwy organ uznał za odpowiedni na podstawie przeglądu nadzorczego oceny przeprowadzonej przez firmy inwestycyjne zgodnie z art. 22 ust. 1, są wyższe niż wymóg kapitałowy dla firmy inwestycyjnej określony w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
- Do celów akapitu pierwszego kapitał uznawany za odpowiedni pokrywa wszystkie istotne rodzaje ryzyka lub elementy takich ryzyk, które nie podlegają szczególnemu wymogowi kapitałowemu. Mogą one obejmować rodzaje ryzyka lub elementy ryzyka, które są wyraźnie wyłączone z zakresu wymogu kapitałowego określonego w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
3. Właściwe organy określają poziom dodatkowego kapitału wymaganego na podstawie art. 36 ust. 2 lit. a) jako różnicę między kapitałem uznawanym za odpowiedni zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu a wymogiem kapitałowym określonym w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
4. Właściwe organy wymagają od firm inwestycyjnych spełnienia dodatkowego wymogu kapitałowego, o którym mowa w art. 36 ust. 2 lit. a), przy czym fundusze własne podlegają następującym warunkom:
- a) co najmniej trzy czwarte dodatkowego wymogu kapitałowego jest spełnione za pomocą kapitału Tier I;
 - b) co najmniej trzy czwarte kapitału Tier I składa się z kapitału podstawowego Tier I;
 - c) wspomniane fundusze własne nie są wykorzystywane w celu spełnienia któregokolwiek z wymogów kapitałowych określonych w art. 11 lit. a), b) i c) [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].
5. Właściwe organy uzasadniają na piśmie swoją decyzję o nałożeniu dodatkowego wymogu kapitałowego, o którym mowa w art. 36 ust. 2 lit. a), jasno przedstawiając pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu. W przypadku określonym w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu obejmuje to podanie

konkretnych powodów, dla których poziom kapitału określony zgodnie z art. 38 ust. 1 uznaje się już za niewystarczający.

6. EUNB w porozumieniu z ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających sposób pomiaru rodzajów ryzyka i elementów ryzyka, o których mowa w ust. 2. EUNB zapewnia, by projekty regulacyjnych standardów technicznych były proporcjonalne w świetle:
 - a) obciążeń związanych z ich wdrożeniem, spoczywających na firmach inwestycyjnych i właściwych organach;
 - b) możliwości, że wyższy poziom wymogów kapitałowych mających zastosowanie w przypadku, gdy firmy inwestycyjne nie stosują modeli wewnętrznych, może uzasadniać nałożenie niższych wymogów kapitałowych w przypadku oceny rodzajów ryzyka i elementów ryzyka zgodnie z ust. 2.

EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [*dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 38

Wytyczne dotyczące adekwatności kapitałowej

1. Właściwe organy zapewniają, by firmy inwestycyjne posiadały poziom kapitału, który zgodnie z art. 22 w sposób wystarczający przewyższa wymogi określone w części trzeciej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] i w niniejszej dyrektywie, w tym dodatkowe wymogi kapitałowe, o których mowa w art. 36 ust. 2 lit. a), w celu zapewnienia, by:
 - a) wahania koniunktury gospodarczej nie prowadziły do naruszenia tych wymogów;
 - b) kapitał firmy inwestycyjnej mógł pokryć ewentualne straty i ryzyka zidentyfikowane w ramach procesów przeglądu nadzorczego.
2. Właściwe organy poddają regularnemu przeglądowi poziom kapitału ustalony przez każdą firmę inwestycyjną zgodnie z ust. 1 oraz w stosownych przypadkach przekazują wnioski z tego przeglądu danej firmie inwestycyjnej, w tym wszelkie oczekiwania odnośnie do korekt poziomu kapitału ustanowionego zgodnie z ust. 1.

Artykuł 39

Współpraca z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Właściwe organy konsultują się z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed określeniem każdego dodatkowego kapitału wymaganego na mocy art. 36 ust. 2 lit. a) oraz przed poinformowaniem firm inwestycyjnych o jakichkolwiek oczekiwaniach odnośnie do korekt poziomu kapitału, o których mowa w art. 38 ust. 2. W tym celu właściwe organy przekazują organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie dostępne informacje.

2. Właściwe organy informują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o dodatkowym kapitale wymaganym na mocy art. 36 ust. 2 lit. a) oraz o wszelkich oczekiwaniach odnośnie do korekt, o których mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 40
Wymogi dotyczące publikacji

Państwa członkowskie uprawnniają właściwe organy do:

- a) nakładania na firmy inwestycyjne wymogu publikowania informacji, o których mowa w art. 45 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]], częściej niż raz do roku oraz do ustalania terminów tej publikacji;
- b) nakładania na firmy inwestycyjne wymogu korzystania z określonych środków przekazu i miejsc do celów publikacji innych niż sprawozdania finansowe;
- c) nakładania na jednostki dominujące wymogu corocznego publikowania, w pełnej formie albo poprzez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu ich struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy firm inwestycyjnych zgodnie z art. 24 ust. 1 niniejszej dyrektywy oraz art. 10 dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 41
Obowiązek informowania EUNB

1. Właściwe organy przekazują EUNB informacje na temat:
 - a) ich procedur przeglądu i oceny, o których mowa w art. 33;
 - b) metody zastosowanej w odniesieniu do decyzji, o których mowa w art. 36–38.
2. EUNB ocenia informacje przekazane przez właściwe organy w celu rozwijania spójności procesu przeglądu i oceny nadzorczej. EUNB może się zwrócić do właściwych organów o dodatkowe informacje, aby zakończyć swoją ocenę, na zasadzie proporcjonalności i zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat stopnia zbieżności w stosowaniu przepisów niniejszego rozdziału między państwami członkowskimi. EUNB w stosownych przypadkach przeprowadza wzajemne oceny zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB wydaje wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu bardziej szczegółowego określenia – w sposób, który jest odpowiedni do wielkości, struktury i organizacji wewnętrznej firm inwestycyjnych oraz do charakteru, zakresu i złożoności ich działalności – wspólnych procedur i metod dotyczących procesu przeglądu i oceny nadzorczej, o których mowa w ust. 1, oraz oceny traktowania ryzyk, o których mowa w art. 27.

ROZDZIAŁ 3

Nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym

SEKCJA 1

NADZÓR NAD ZGODNOŚCIĄ Z GRUPOWYM TESTEM KAPITAŁOWYM

Artykuł 42

Określenie organu sprawującego nadzór nad grupą

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w sytuacji, w której na czele grupy firm inwestycyjnych stoi unijna dominująca firma inwestycyjna, nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym sprawował właściwy organ, który wydał zezwolenie tej unijnej dominującej firmie inwestycyjnej.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by w sytuacji, w której jednostka dominująca firmy inwestycyjnej jest unijną dominującą inwestycyjną spółką holdingową lub unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym sprawował właściwy organ, który wydał zezwolenie tej firmie inwestycyjnej.
3. Państwa członkowskie zapewniają, by w sytuacji, w której jednostką dominującą co najmniej dwóch firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie w co najmniej dwóch państwach członkowskich, jest ta sama unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa lub ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym był sprawowany przez właściwy organ właściwe dla firmy inwestycyjnej posiadającej zezwolenie przyznane w państwie członkowskim, w którym utworzona została inwestycyjna spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.
4. Państwa członkowskie zapewniają, by w sytuacji, w której jednostki dominujące co najmniej dwóch firm inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, obejmują więcej niż jedną inwestycyjną spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, których siedziby główne znajdują się w różnych państwach członkowskich, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się firma inwestycyjna, nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym był sprawowany przez właściwy organ właściwy dla firmy inwestycyjnej o największej sumie bilansowej.
5. Państwa członkowskie zapewniają, by w sytuacji, w której jednostką dominującą co najmniej dwóch firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie w Unii, jest ta sama unijna inwestycyjna spółka holdingowa lub ta sama unijna finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, przy czym żadna z tych firm inwestycyjnych nie uzyskała zezwolenia w państwie członkowskim, w którym utworzono inwestycyjną spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, nadzór nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym był sprawowany przez właściwy organ, który udzielił zezwolenia firmie inwestycyjnej o największej sumie bilansowej.

6. Właściwe organy mogą – na mocy wspólnego porozumienia – odstąpić od kryteriów, o których mowa w ust. 3–5, jeżeli ich zastosowanie nie byłoby właściwe w celu sprawowania skutecznego nadzoru nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym, biorąc pod uwagę dane firmy inwestycyjne oraz znaczenie działalności prowadzonej przez nie w odpowiednich państwach członkowskich, i wyznaczyć inny właściwy organ w celu sprawowania nadzoru nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym. W takich przypadkach właściwe organy przed podjęciem jakiegokolwiek tego rodzaju decyzji zapewniają możliwość wyrażenia opinii na temat tej planowanej decyzji, stosownie do przypadku, unijnej dominującej inwestycyjnej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub firmie inwestycyjnej o największej sumie bilansowej. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o każdej decyzji.

Artykuł 43

Wymogi dotyczące informowania w sytuacjach nadzwyczajnych

W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, w którym podmioty należące do grupy firm inwestycyjnych otrzymały zezwolenie, organ sprawujący nadzór nad grupą określony zgodnie z art. 42, z zastrzeżeniem przepisów rozdziału 1 sekcja 2 niniejszego tytułu, zawiadamia w najkrótszym możliwym terminie EUNB, ERRS i wszelkie odpowiednie właściwe organy oraz przekazuje im wszystkie informacje kluczowe dla realizacji ich zadań.

Artykuł 44

Kolegia organów nadzoru

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ sprawujący nadzór nad grupą określony zgodnie z art. 42 ustanowił kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w niniejszym artykule, oraz w celu koordynacji i współpracy z odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich.
2. Kolegia organów nadzoru stanowią dla organu sprawującego nadzór nad grupą oraz dla EUNB i pozostałych właściwych organów ramy działania na potrzeby realizacji następujących zadań:
 - a) zadań, o których mowa w art. 43;
 - b) wymiany informacji między wszystkimi właściwymi organami oraz z EUNB zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a także z ESMA zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
 - c) osiągnięcia porozumienia, w stosownych przypadkach, odnośnie do powierzania zadań i delegowania obowiązków między właściwymi organami na zasadzie dobrowolności;

- d) zwiększenia efektywności nadzoru poprzez dążenie do unikania zbędnego powielania wymogów nadzorczych.
3. Kolegia organów nadzoru ustanawia się również w przypadku, gdy wszystkie jednostki zależne grupy firm inwestycyjnych, na której czele stoi unijna firma inwestycyjna, unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, znajdują się w państwie trzecim.
4. Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB bierze udział w posiedzeniach kolegiów organów nadzoru.
5. Następujące organy posiadają status członków w kolegium organów nadzoru:
- właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi grupy firm inwestycyjnych, na której czele stoi unijna firma inwestycyjna, unijna dominująca inwestycyjna spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej;
 - w stosownych przypadkach, organy nadzoru państw trzecich, z zastrzeżeniem wymogów poufności, które zdaniem wszystkich właściwych organów są równorzędne z wymogami określonymi w rozdziale I sekcja 2 niniejszego tytułu.
6. Organ sprawujący nadzór nad grupą określony zgodnie z art. 42 przewodniczy posiedzeniom kolegium i przyjmuje decyzje. Ten organ sprawujący nadzór nad grupą z wyprzedzeniem i wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji tych posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia oraz o działaniach, które należy przeanalizować. Organ sprawujący nadzór nad grupą w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje także wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub zastosowanych środkach.
- Przyjmując decyzje, organ sprawujący nadzór nad grupą uwzględnia zasadność działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji przez organy, o których mowa w ust. 5.
- Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów formalnie zatwierdza się poprzez ustalenia sporządzone na piśmie.
7. W przypadku braku zgody na przyjętą przez organ sprawujący nadzór nad grupą decyzję w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, każdy z zainteresowanych właściwych organów może skierować sprawę do EUNB i zwrócić się o pomoc EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- EUNB może – z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru na mocy niniejszego artykułu.
8. EUNB, w porozumieniu z ESMA, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania warunków, na których kolegia organów nadzoru wykonują swoje zadania, o których mowa w ust. 1.
- EUNB przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[dziewięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]* r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 45
Wymogi dotyczące współpracy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ sprawujący nadzór nad grupą i właściwe organy, o których mowa w art. 44 ust. 5, wzajemnie przedstawiały sobie wszystkie wymagane istotne informacje, w tym informacje dotyczące:
 - a) określenia struktury prawnej oraz struktury zarządzania grupy firm inwestycyjnych, w tym jej struktury organizacyjnej, obejmującej wszystkie podmioty objęte regulacją i podmioty nieobjęte regulacją, jednostki zależne nieobjęte regulacją i jednostki dominujące, oraz określenia właściwych organów właściwych dla podmiotów objętych regulacją wchodzących w skład danej grupy firm inwestycyjnych;
 - b) procedur gromadzenia informacji od firm inwestycyjnych wchodzących w skład danej grupy firm inwestycyjnych oraz procedur weryfikacji tych informacji;
 - c) wszystkich niekorzystnych zmian sytuacji w firmach inwestycyjnych lub w innych jednostkach wchodzących w skład grupy firm inwestycyjnych, mogących mieć poważny wpływ na te firmy inwestycyjne;
 - d) wszystkich znaczących sankcji i wyjątkowych środków zastosowanych przez właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi niniejszą dyrektywę;
 - e) wprowadzenia szczególnego wymogu kapitałowego na podstawie art. 36 niniejszej dyrektywy.
2. Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i organ sprawujący nadzór nad grupą mogą powiadomić EUNB, jeżeli istotnych informacji nie przekazano zgodnie z ust. 1 bez zbędnej zwłoki lub jeżeli wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

EUNB może, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i z własnej inicjatywy, wspierać właściwe organy w opracowywaniu spójnych praktyk w zakresie współpracy.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby przed przyjęciem decyzji, która może być istotna dla zadań nadzorczych innych właściwych organów, właściwe organy konsultowały się ze sobą w sprawach:
 - a) zmian w składzie udziałowców, w strukturze organizacyjnej lub w strukturze zarządzania firm inwestycyjnych wchodzących w skład danej grupy które to zmiany wymagają zatwierdzenia lub zezwolenia ze strony właściwych organów;
 - b) znaczących sankcji nałożonych na firmy inwestycyjne przez właściwe organy lub wszelkich innych nadzwyczajnych środków zastosowanych przez te organy;

- c) szczególnych wymogów kapitałowych nałożonych zgodnie z art. 36.
4. W przypadku, gdy właściwe organy mają nałożyć znaczące sankcje lub zastosować inne nadzwyczajne środki, o których mowa w ust. 3 lit. b), organy te konsultują się z organem sprawującym nadzór nad grupą.
5. W drodze odstępstwa od ust. 3 właściwy organ nie ma obowiązku konsultować się z innymi właściwymi organami w przypadkach pilnych lub jeżeli taka konsultacja mogłaby zagrozić skuteczności ich decyzji, przy czym w takim przypadku właściwy organ niezwłocznie informuje pozostałe zainteresowane właściwe organy o swojej decyzji o niekonsultowaniu się.

Artykuł 46

Weryfikacja informacji dotyczących jednostek znajdujących się w innych państwach członkowskich

1. Jeżeli zaistnieje potrzeba potwierdzenia przez właściwe organy w jednym państwie członkowskim informacji na temat firm inwestycyjnych, inwestycyjnych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych, przedsiębiorstw usług pomocniczych, holdingów mieszanych lub jednostek zależnych znajdujących się w innym państwie członkowskim, w tym jednostek zależnych będących zakładami ubezpieczeń, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy tego drugiego państwa członkowskiego przeprowadziły taką weryfikację zgodnie z ust. 2.
2. Właściwe organy, które otrzymały wniosek na podstawie ust. 1, podejmują dowolne z następujących działań:
- a) samodzielnie przeprowadzają weryfikację w zakresie swoich kompetencji;
 - b) zezwalają właściwym organom, które złożyły ten wniosek, przeprowadzić weryfikację;
 - c) zwracają się do audytora bądź eksperta o przeprowadzenie weryfikacji.
- Do celów przepisów lit. a) i c) właściwe organy, które złożyły wniosek, są uprawnione do uczestniczenia w weryfikacji.

SEKCJA 2

INWESTYCYJNE SPÓŁKI HOLDINGOWE, FINANSOWE SPÓŁKI HOLDINGOWE O DZIAŁALNOŚCI MIESZANEJ I HOLDINGI MIESZANE

Artykuł 47

Objęcie spółek holdingowych nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym

Państwa członkowskie zapewniają objęcie inwestycyjnych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej nadzorem nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym.

Artykuł 48
Kwalifikacje dyrektorów

Państwa członkowskie wymagają, aby członkowie organu zarządzającego inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej cieszyli się odpowiednio dobrą opinią i posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie do skutecznego wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 49
Holdingi mieszane

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, w której na czele grupy firm inwestycyjnych stoi holding mieszany, właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad firmą inwestycyjną mogły:
 - a) wymagać od holdingu mieszanego przedstawienia wszelkich informacji, które mogą być istotne dla nadzoru nad tą firmą inwestycyjną;
 - b) nadzorować transakcje między firmą inwestycyjną a holdingiem mieszanym i jego jednostkami zależnymi, a także wymagać od firmy inwestycyjnej posiadania odpowiednich procesów zarządzania ryzykiem i mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym rzetelnych procedur sprawozdawczych i księgowych, na potrzeby rozpoznawania, wyceniania, monitorowania i kontrolowania tych transakcji.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy miały możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu w celu zweryfikowania informacji otrzymanych od holdingów mieszanych i od ich jednostek zależnych lub możliwość zlecania takich kontroli inspektorom zewnętrznym.

Artykuł 50
Sankcje

Zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 3 niniejszego tytułu państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania sankcji administracyjnych lub podejmowania innych środków administracyjnych mających na celu wyeliminowanie lub złagodzenie stwierdzonych naruszeń lub zlikwidowanie przyczyn takich naruszeń w stosunku do inwestycyjnych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych lub osób faktycznie nimi zarządzających, które naruszają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte w celu transponowania przepisów niniejszego rozdziału.

Artykuł 51
Ocena nadzoru sprawowanego przez państwa trzecie i innych technik nadzoru

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy firma inwestycyjna, której jednostka dominująca ma swoją siedzibę główną w państwie trzecim, nie podlega

skutecznemu nadzorowi na szczeblu grupy, właściwe organy dokonały oceny, czy firma inwestycyjna podlega nadzorowi sprawowanemu przez organy nadzoru państwa trzeciego, który jest równoważny nadzorowi określonymu w niniejszej dyrektywie oraz w części pierwszej [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].

2. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 1, wynika, że tego rodzaju równoważny nadzór nie ma zastosowania, państwa członkowskie stosują wobec firmy inwestycyjnej przepisy określone w niniejszej dyrektywie i [rozporządzeniu (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] lub umożliwiają stosowanie odpowiednich technik nadzoru, które osiągają cele nadzoru w zakresie zgodności z grupowym testem kapitałowym określonym w [rozporządzeniu (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]]. Decyzję dotyczącą wspomnianych technik nadzoru podejmuje właściwy organ, który przejąłby rolę organu sprawującego nadzór nad grupą w przypadku, gdyby jednostka dominująca miała swoją siedzibę w Unii, po przeprowadzeniu konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi właściwymi organami. Informacje o wszelkich środkach zastosowanych na podstawie niniejszego ustępu przekazuje się pozostałym zainteresowanym właściwym organom, EUNB oraz Komisji.
3. Właściwy organ, który przejąłby rolę organu sprawującego nadzór nad grupą w przypadku, gdyby jednostka dominująca miała swoją siedzibę w Unii, może w szczególności wymagać ustanowienia inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w Unii oraz zastosować art. 7 [rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] wobec tej inwestycyjnej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Artykuł 52

Współpraca z organami nadzoru państw trzecich

Komisja może przedstawić Radzie zalecenia odnośnie do negocjacji umów z jednym państwem trzecim lub wieloma państwami trzecimi dotyczących środków sprawowania nadzoru nad zgodnością z grupowym testem kapitałowym następujących firm inwestycyjnych:

- a) firm inwestycyjnych, których jednostka dominująca posiada siedzibę główną w państwie trzecim;
- b) firm inwestycyjnych z siedzibą w państwach trzecich, których jednostka dominująca posiada siedzibę główną w Unii.

TYTUŁ V

PUBLIKACJA INFORMACJI PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 53 *Wymogi dotyczące publikacji*

1. Właściwe organy podają wszystkie następujące informacje do wiadomości publicznej:
 - a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólne wytyczne przyjęte w danym państwie członkowskim na podstawie niniejszej dyrektywy;
 - b) sposoby korzystania z opcji i swobód uznania dostępnych na podstawie niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]];
 - c) ogólne kryteria i metody stosowane podczas przeglądu i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 33;
 - d) zbiorcze dane statystyczne w zakresie kluczowych aspektów wdrażania niniejszej dyrektywy i [rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] w ich państwie członkowskim, w tym liczbę i charakter środków nadzorczych zastosowanych zgodnie z art. 36 ust. 2 list. a) oraz sankcji administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 16.
2. Informacje opublikowane zgodnie z ust. 1 są wystarczająco kompleksowe i dokładne, aby umożliwić dokonanie znaczącego porównania zastosowania przepisów ust. 1 lit. b), c) i d) przez właściwe organy poszczególnych państw członkowskich.
3. Ujawniane informacje są publikowane w jednakowym formacie i są regularnie uaktualniane. Ujawniane informacje są dostępne pod jednym wspólnym adresem elektronicznym.

TYTUŁ VI AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 54

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 27 ust. 3 i art. 33 ust. 6, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*data wejścia w życie niniejszej dyrektywy*] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2, art. 27 ust. 3 i art. 33 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 27 ust. 3 i art. 33 ust. 6 wchodzi w życie tylko wtedy, jeżeli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie [*dwóch miesięcy*] od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeżeli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [*dwa miesiące*] z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 55

Akty wykonawcze

Zmianę kwoty kapitału założycielskiego określonej w art. 8 i art. 11 ust. 7, dokonywaną w celu uwzględnienia zmian warunków gospodarczych i monetarnych, przyjmuje się jako akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

Artykuł 56

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Bankowy utworzony decyzją Komisji 2004/10/WE⁴⁴. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁴⁴ Decyzja Komisji 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiająca Europejski Komitet Bankowy (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 36).

TYTUŁ VII ZMIANY W INNYCH DYREKTYWACH

Artykuł 57 *Zmiany w dyrektywie 2013/36/UE*

W dyrektywie 2013/36/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule skreśla się wyrazy „i firmami inwestycyjnymi”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1 **Przedmiot**

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące:

- a) warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności;
 - b) uprawnień i narzędzi nadzorczych w zakresie nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad instytucjami kredytowymi;
 - c) nadzoru ostrożnościowego sprawowanego nad instytucjami kredytowymi przez właściwe organy w sposób, który jest zgodny z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013;
 - d) wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji w obszarze regulacji ostrożnościowej instytucji kredytowych oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi.”;
- 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do instytucji kredytowych.”;
 - b) skreśla się ust. 2 i 3;
 - c) skreśla się ust. 5 pkt 1;
 - d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na użytek art. 34 i tytułu VII rozdział 3 podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 3–24 oraz w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z ust. 5a i 5b niniejszego artykułu, uznaje się za instytucje finansowe.”;
 - 4) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) „instytucja” oznacza instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 [rozporządzenia (UE) ---/---* [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]].”;
 - b) skreśla się pkt 4;
 - 5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Koordinacja wewnątrz państw członkowskich

Państwa członkowskie, w których istnieje więcej niż jeden właściwy organ sprawujący nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi i instytucjami finansowymi, podejmują wymagane środki w celu zapewnienia koordynacji prac tych organów.”;

- 6) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Szczególne wymogi w zakresie zezwoleń dla instytucji kredytowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

1. Państwa członkowskie wymagają, aby przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które uzyskały już zezwolenie na podstawie tytułu II dyrektywy 2014/65/UE, przedłożyły wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 8 najpóźniej w dniu:

- a) gdy średnia miesięczna całkowita wartość aktywów obliczona dla okresu dwunastu kolejnych miesięcy przekroczy 30 mld EUR; lub
- b) gdy – w sytuacji gdy średnia miesięczna całkowita wartość aktywów obliczona dla okresu dwunastu kolejnych miesięcy jest niższa niż 30 mld EUR – całkowita łączna wartość aktywów wszystkich przedsiębiorstw należących do grupy, do której należy przedsiębiorstwo, prowadzących jakikolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w sekcji A pkt 3 i 6 w załączniku I do dyrektywy 2014/65/UE, i których całkowita wartość aktywów obliczona jako średnia dla okresu dwunastu kolejnych miesięcy jest niższa niż 30 mld EUR, przekroczy kwotę 30 mld EUR.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, mogą w dalszym ciągu prowadzić działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do czasu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w tym ustępie.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które w dniu [data wejścia w życie dyrektywy (UE) ---/--- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych] -1 dzień] r. prowadzą działalność jako firmy inwestycyjne posiadające zezwolenie na mocy dyrektywy 2014/65/UE, składają wniosek o zezwolenie zgodnie z art. 8 do dnia [1 rok +1 dzień od wejścia w życie dyrektywy (UE) ---/--- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]] r.

4. Jeżeli po otrzymaniu informacji zgodnie z art. [95a] dyrektywy 2014/65/UE właściwy organ stwierdzi, że dane przedsiębiorstwo powinno otrzymać zezwolenie na działalność jako instytucja kredytowa zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy, właściwy organ powiadamia przedsiębiorstwo i właściwy organ określony w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE oraz przejmuje odpowiedzialność za procedurę udzielania zezwolenia od dnia tego powiadomienia.

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) informacji, które przedsiębiorstwo ma przekazać właściwym organom we wniosku o udzielenie zezwolenia, w tym programu działalności, o którym mowa w art. 10;
- b) metody obliczania wartości progowych, o których mowa w ust. 1.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w lit. a) i b), zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty standardów technicznych do dnia [1 stycznia 2019] r.”;

- 7) w art. 18 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) wykorzystuje zezwolenie wyłącznie w celu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a jej średnia łączna wartość aktywów jest niższa niż wartości progowe określone w tym artykule przez okres 5 następujących po sobie lat;”;

- 8) skreśla się tytuł IV;

- 9) art. 51 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany – w przypadkach, gdy zastosowanie ma art. 112 ust. 1 – lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia z wnioskiem o uznanie oddziału instytucji kredytowej za istotny.”;

- 10) art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami ani dla przekazywania informacji ERRS, EUNB lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGiPW”) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą, rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, [dyrektywą (UE) ---/-- -- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych], innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych oraz z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, z art. 31, 35 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz art. 31 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Do informacji tych zastosowanie ma ust. 1.”;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- 11) w art. 66 ust. 1 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) prowadzenia przynajmniej jednego rodzaju działalności, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i przekroczenia wartości progowej wskazanej w tym artykule bez zezwolenia na działalność jako instytucja kredytowa;”;

- 12) w art. 76 ust. 5 skreśla się ostatnie zdanie;

- 13) art. 86 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje planów restrukturyzacji płynności określających właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Właściwe organy zapewniają, by plany te były testowane przez instytucje co najmniej raz do roku, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych w ust. 8, zgłaszane kadrze kierowniczej wyższego szczebla i przez nią zatwierdzane, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne polityki i procedury. Instytucje podejmują z wyprzedzeniem konieczne działania operacyjne w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia planów restrukturyzacji płynności. Takie działania operacyjne obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego. Obejmuje to posiadanie zabezpieczenia w walucie innego państwa członkowskiego, w razie potrzeby, lub w walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego instytucja kredytowa posiada ekspozycje, oraz, jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia operacyjnego, na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego waluty dotyczy jej ekspozycja.”;

14) w art. 110 skreśla się ust. 2;

15) art. 114 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, gdzie podmioty grupy otrzymały zezwolenie na działalność lub gdzie mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcja 2 oraz, w stosownych przypadkach, tytułu IV rozdział I sekcja 2 [dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ---/--- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]]*, zawiadamia w najkrótszym możliwym terminie EUNB i organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i art. 59, oraz przekazuje im wszystkie informacje kluczowe dla realizacji ich zadań. Obowiązki te dotyczą wszystkich właściwych organów.

* [Dyrektywa (UE) ---/--- Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... r. w sprawie].”;

16) w art. 116 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Właściwe organy wchodzące w skład kolegiów organów nadzoru oraz EUNB ściśle ze sobą współpracują. Wymogi poufności wynikające z tytułu VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy i, w stosownych przypadkach, tytułu IV rozdział I sekcja 2 [dyrektywy (UE) ---/--- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]] nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W kolegiach organów nadzoru mogą uczestniczyć właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, w stosownych przypadkach banki centralne wchodzące w skład ESBC, a także organy nadzoru państw trzecich, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem wymogów poufności równoważnych – zdaniem wszystkich właściwych organów – wymogom określonym w tytule VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 [dyrektywy (UE) ---/---- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]].”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z tytułu VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, z tytułu IV rozdział 1 sekcja 2 [dyrektywy (UE) ---/---- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]], organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje EUNB wszystkie informacje, które są szczególnie istotne dla zbieżności praktyk nadzorczych.”;

17) art. 125 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje uzyskane w ramach nadzoru skonsolidowanego, w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami przewidziana w niniejszej dyrektywie, podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji kredytowych lub na mocy art. 13 [dyrektywy (UE) ---/---- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]].”;

18) w art. 128 skreśla się akapit drugi;

19) w art. 129 skreśla się ust. 2, 3 i 4;

20) w art. 130 skreśla się ust. 2, 3 i 4;

21) art. 143 ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) nie naruszając przepisów ustanowionych w tytule VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, przepisów ustanowionych w tytule IV rozdział 1 sekcja 2 [dyrektywy (UE) ---/---- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]] – zbiorcze dane statystyczne w zakresie kluczowych aspektów wdrażania zasad ostrożnościowych w każdym państwie członkowskim, w tym liczbę i charakter środków nadzorczych podjętych zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. a) oraz kar administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 65.”.

Artykuł 58
Zmiany w dyrektywie 2014/65/UE

W dyrektywie 2014/65/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nie spełnia już warunków, na których podstawie zezwolenie zostało udzielone, takich jak zgodność z warunkami określonymi w [rozporządzeniu (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]]”;

2) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15
Finansowanie kapitału założycielskiego

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy nie wydawały zezwolenia, o ile zgodnie z wymogami określonymi w art. 8 [dyrektywy (UE) ---/---- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]] firma inwestycyjna nie posiada wystarczającego kapitału założycielskiego uwzględniającego charakter danej usługi inwestycyjnej lub działalności inwestycyjnej.”;

3) art. 41 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 41
Udzielenie zezwolenia

„1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym firma z państwa trzeciego utworzyła lub zamierza utworzyć swój oddział, udziela zezwolenia tylko w przypadku, gdy właściwy organ upewnił się, że:

- a) warunki określone w art. 39 zostały spełnione; oraz
- b) oddział firmy z państwa trzeciego będzie w stanie przestrzegać przepisów, o których mowa w ust. 2 i 3.

Właściwy organ informuje firmę z państwa trzeciego w terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.

2. Oddział firmy z państwa trzeciego, której udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, wypełnia obowiązki określone w art. 16–20, 23, 24, 25 i 27, art. 28 ust. 1, a także art. 30, 31 i 32 niniejszej dyrektywy oraz w art. 3–26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz w środkach przyjętych na ich podstawie, a także podlega nadzorowi ze strony właściwego organu w państwie członkowskim, w którym udzielono zezwolenia.

W odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą państwa członkowskie nie nakładają jakichkolwiek dodatkowych wymagań w zakresie organizacji i funkcjonowania oddziału i nie traktują jakiegokolwiek oddziału firm z państw trzecich w sposób bardziej korzystny niż firmy z Unii.

Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy powiadamiały corocznie ESMA o liczbie oddziałów firm z państw trzecich, które działają na ich terytorium.

3. Oddział firmy z państwa trzeciego, której udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, przekazuje corocznie właściwemu organowi, o którym mowa w ust. 2, następujące informacje:

- a) informacje dotyczące skali i zakresu usług świadczonych i działalności prowadzonej przez ten oddział w danym państwie członkowskim;
- b) informacje dotyczące obrotu i łącznej wartości aktywów odpowiadających usługom i działalności, o których mowa w lit. a);
- c) szczegółowy opis mechanizmów ochrony inwestorów dostępnych dla klientów oddziału, w tym praw tych klientów wynikających z systemu rekompensat dla inwestorów, o którym mowa w art. 39 ust. 2 lit. f);
- d) informacje dotyczące polityki i mechanizmów zarządzania ryzykiem stosowanych przez oddział przy świadczeniu usług i prowadzeniu działalności, o których mowa w lit. a).

4. Właściwe organy, o których mowa w ust. 2, właściwe organy właściwe dla jednostek stanowiących część tej samej grupy, do której należą oddziały firm z państw trzecich, którym udzielono zezwolenia zgodnie z ust. 1, oraz ESMA i EUNB ściśle współpracują w celu zapewnienia, by cała działalność tej grupy w Unii podlegała kompleksowemu, spójnemu i skutecznemu nadzorowi zgodnie z niniejszą dyrektywą, rozporządzeniem (UE) nr 600/2014, dyrektywą 2013/36/UE, rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, dyrektywą [dyrektywa (UE) ---/----* [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych] i rozporządzeniem [rozporządzenie (UE) ---/----* [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych].

5. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania informacji, o których mowa w ust. 3.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [wstawić datę] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających format, w jakim informacje, o których mowa w ust. 3, mają być przekazywane właściwym organom krajowym.

ESMA przedkłada Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [wstawić datę] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

4) w art. 81 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące podejmowanie działalności przez firmy inwestycyjne, oraz dla ułatwienia monitorowania takiej działalności, procedur administracyjnych i rachunkowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;”;

5) dodaje się art. 95 a w brzmieniu:

„Artykuł 95a

Przepisy przejściowe w zakresie zezwoleń dla instytucji kredytowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Właściwe organy informują właściwy organ, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, jeżeli przewidywana łączna wartość aktywów przedsiębiorstwa, które złożyło wniosek o zezwolenie na podstawie tytułu II niniejszej dyrektywy przed dniem [data wejścia w życie dyrektywy (UE) ---/--- [dyrektywa dotycząca firm inwestycyjnych]] r. w celu prowadzenia rodzajów działalności, o których mowa w pkt 3 i 6 sekcji A załącznika I, przekracza 30 mld EUR oraz informuje o tym fakcie wnioskodawcę.”.

TYTUŁ VIII PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 59 Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby firmy inwestycyjne – inne niż te, o których mowa w ust. 2 – które istniały w dniu lub przed dniem 1 stycznia 20xx r. [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy] i których kapitał założycielski nie osiąga poziomów, o których mowa w art. 8, spełniały wymogi ustanowione w tym artykule najpóźniej do dnia [pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. poprzez roczny wzrost kapitału o 5 000 EUR.

Jeżeli roczny wzrost kapitału określony w akapicie pierwszym nie jest wystarczający, aby firma inwestycyjna osiągnęła wymagany poziom kapitału założycielskiego na koniec pięcioletniego okresu, państwa członkowskie zezwalają na dodatkowy okres przejściowy trwający maksymalnie pięć lat. Właściwe organy ustalają roczne kwoty, które mają zastosowanie podczas trwania tego dodatkowego okresu przejściowego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty prowadzące handel towarami spełniały wymogi ustanowione przepisami art. 8 najpóźniej do dnia [pięć lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

Artykuł 60 Przeгляд

Do dnia [trzy lata po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] r. Komisja, w ścisłej współpracy z EUNB i ESMA, przedstawia sprawozdanie – w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym – Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, które dotyczy:

- a) przepisów dotyczących wynagrodzenia ustanowionych w niniejszej dyrektywie oraz w rozporządzeniu (UE) ---/--- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych];
- b) skuteczności rozwiązań w zakresie przekazywania informacji na podstawie niniejszej dyrektywy;

- c) współpracy Unii i państw członkowskich z państwami trzecimi w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych];
- d) zastosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych] wobec firm inwestycyjnych na podstawie ich struktury prawnej i modelu własnościowego.

Artykuł 61
Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [data rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) ---/---- [rozporządzenie dotyczące firm inwestycyjnych]] r.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

W przypadku gdy dokumenty towarzyszące powiadomieniu o środkach transpozycji przekazane przez państwa członkowskie nie są wystarczające do pełnej oceny zgodności przepisów transponujących z określonymi przepisami niniejszej dyrektywy, Komisja może na wniosek EUNB w ramach wykonywania jego zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 lub z własnej inicjatywy wymagać od państw członkowskich przekazania bardziej szczegółowych informacji dotyczących transpozycji i wykonania tych przepisów i niniejszej dyrektywy.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji.

Artykuł 62
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Do celów nadzoru nad firmami inwestycyjnymi oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji firm inwestycyjnych odesłania do dyrektywy 2013/36/UE w innych aktach Unii traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 63
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*